

15.03.2001. likums "Par piesārņojumu" ("LV", 51 (2438), 29.03.2001.; Ziņotājs, 9, 03.05.2001.) [stājas spēkā 01.07.2001.] ar grozījumiem:

- 20.06.2002. likums ("LV", 104 (2679), 10.07.2002.) [stājas spēkā ar 24.07.2002.]
- 18.12.2003. likums ("LV", 2 (2950), 07.01.2004.) [stājas spēkā ar 21.01.2004.]
- 27.01.2005. likums ("LV", 25 (3183), 15.02.2005.) [stājas spēkā ar 01.03.2005.]
- 06.04.2006. likums ("LV", 62 (3430), 19.04.2006.) [stājas spēkā ar 03.05.2006.]
- 27.09.2007. likums ("LV", 160 (3736), 04.10.2007.) [stājas spēkā ar 05.10.2007.]
- 25.10.2007. likums ("LV", 179 (3755), 07.11.2007.) [stājas spēkā ar 21.11.2007.]
- 07.05.2009. likums ("LV", 82 (4068), 27.05.2009.) [stājas spēkā ar 01.08.2009.]
- 10.12.2009. likums ("LV", 205 (4191), 30.12.2009.) [stājas spēkā ar 13.01.2010.]
- 17.06.2010. likums ("LV", 104 (4296), 02.07.2010.) [stājas spēkā ar 05.07.2010.]
- 16.12.2010. likums ("LV", 206 (4398), 30.12.2010.) [stājas spēkā ar 01.01.2011.]
- 14.07.2011. likums ("LV", 120 (4518), 03.08.2011.) [stājas spēkā ar 04.08.2011.]

Redakcijas: [01.07.2001] [24.07.2002] [21.01.2004] [01.03.2005] [03.05.2006] [05.10.2007] [21.11.2007] [01.01.2008] [01.01.2009] [01.08.2009] [13.01.2010] [05.07.2010] [01.01.2011] [01.03.2011] [**04.08.2011**] [01.01.2013]

Redakcija uz 04.08.2011.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

Par piesārņojumu

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **būtiska izmaiņa** — darbības izmaiņa, kurai saskaņā ar atļauju izsniedzošās institūcijas atzinumu var būt ievērojama negatīva ietekme uz cilvēkiem vai vidi;
- 2) **darbības izmaiņa** — izmaiņa iekārtas darbībā, arī darbības paplašināšana, kas var ietekmēt vidi;
- 3) **emisija** — tieša vai netieša vielu, vibrācijas, siltuma, nejonizējošā starojuma, trokšņa vai citāda izplūde no stacionāra vai difūza piesārņojuma avota, kura rodas, veicot piesārņojošu darbību, un ietekmē vai var ietekmēt vidi;
- 3¹) **emisijas kvota** — pieļāvums emitēt noteiktā laika posmā vienu tonnu oglekļa dioksīda vai noteiktu daudzumu citas siltumnīcefekta gāzes, izteiktu oglekļa dioksīda ekvivalentos, ņemot vērā attiecīgās siltumnīcefekta gāzes globālās sasilšanas potenciālu. Emisijas kvotu izmanto vienīgi šā likuma nosacījumu izpildei, kā arī saskaņā ar šā likuma nosacījumiem var pārskaitīt citai fiziskajai

vai juridiskajai personai;

3²) **gaisa kuģa operators** — persona, kas veic gaisa pārvadājumus un ekspluatē gaisa kuģi laikā, kad tas veic šā likuma 1.¹ pielikumā noteiktu aviācijas darbību, vai arī, ja šī persona nav zināma vai gaisa kuģa īpašnieks to nav norādījis, — gaisa kuģa īpašnieks. Šo likumu piemēro gaisa kuģa operatoram, kuru administrējošā dalībvalsts atbilstoši Eiropas Komisijas 2009.gada 5.augusta regulai (EK) Nr.748/2009 par to gaisa kuģu operatoru sarakstu, kuri 2006.gada 1.janvārī vai pēc minētā datuma ir veikuši direktīvas 2003/87/EK I pielikumā uzskaitītās aviācijas darbības, katram gaisa kuģa operatoram norādot administrējošo dalībvalsti (Dokuments attiecas uz EEZ), ir Latvija;

3³) **komerciāls gaisa transporta operators** — persona, kas veic gaisa pārvadājumus un par atlīdzību sniedz regulārus vai neregulārus gaisa transporta pakalpojumus, veicot pasažieru, kravas vai pasta sūtījumu pārvadājumus;

3⁴) **emisijas kvotu izsolīšana** — emisijas kvotu sadales veids atbilstoši Eiropas Komisijas 2010.gada 12.novembra regulai (ES) Nr.1031/2010 par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu izsoļu laika grafiku, administrēšanu un citiem aspektiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā (Dokuments attiecas uz EEZ);

4) **militāri piesārņota teritorija** — teritorija, kurā atrodas sprādzienbīstami priekšmeti un materiāli vai toksiskas vai citādi bīstamas vielas, ko izmanto vai bija paredzēts izmantot militāriem mērķiem;

4¹) **oglekļa dioksīda (CO₂) uzglabāšana** — oglekļa dioksīda plūsmu iesūkņēšana, nodrošinot to pilnīgu un pastāvīgu ietveršanu ģeoloģiskās struktūrās;

4²) **oglekļa dioksīda plūsma** — vielu plūsma, kas rodas oglekļa dioksīda uztveršanas procesos;

5) **operators** — privātpersona, atvasināta publiska persona, tiešās vai pastarpinātās pārvaldes iestāde, kura veic profesionālu darbību vai ir atbildīga par šādas darbības veikšanu vai kurai ir noteicošā ekonomiskā ietekme uz attiecīgās profesionālās darbības tehnisko izpildījumu;

6) **piesārņojoša darbība** — augsnes, zemes dziļū, ūdens, gaisa, iekārtu vai ēku un citu stacionāru objektu izmantošana, kas var radīt vides piesārņojumu vai avāriju risku, kā arī darbība, kas tiek veikta piesārņotā vietā un var izraisīt piesārņojuma izplatīšanos;

7) **piesārņojums** — tāda tieša vai netieša emisijas ietekme uz vidi, kas var apdraudēt cilvēku veselību, nodarīt kaitējumu īpašumam, rada vai var radīt kaitējumu videi, tai skaitā ekosistēmām, traucēt dabas resursu izmantošanu vai citādi traucēt likumīgu vides izmantošanu;

8) **piesārņota vieta** — augsne, zemes dzīles, ūdens, dūņas, kā arī ēkas, ražotnes vai citi objekti, kas satur piesārņojošas vielas;

9) **potenciāli piesārņota vieta** — augsne, zemes dzīles, ūdens, dūņas, kā arī ēkas, ražotnes vai citi objekti, kuri, pēc nepārbaudītas informācijas, satur vai var saturēt piesārņojošas vielas;

10) **sanācija** — piesārņotas vietas attīrīšana un atveseļošana vismaz līdz tādai pakāpei, ka turpmāk cilvēku veselība vai vide netiek apdraudēta un attiecīgo teritoriju iespējams izmantot noteiktai saimnieciskai darbībai;

10¹) **siltumnīcefekta gāzes** — oglekļa dioksīds (CO₂), metāns (CH₄), vienvērtīgā slāpekļa oksīds (N₂O), fluorogļūdeņraži (HFO), perfluorogļūdeņraži (PFO), sēra heksafluorīds (SF₆);

10²) **siltumnīcefekta gāzu emisija** — siltumnīcefekta gāzu izplūde atmosfērā no šā likuma 2.pielikumā minētajām iekārtām vai gaisa kuģiem, kuri šā likuma 1.¹ pielikumā noteiktos lidojumus sāk vai arī, ierodoties no trešās valsts, beidz lidlaukā, kas atrodas Latvijas teritorijā;

11) **tehnoloģija** — tehnisku metožu un paņēmienu kopums, kas ietver patentu, preču zīmju, licenču, tehnisko izstrādņu, kā arī speciālas tehnikas un aprīkojuma izmantošanu, lai sasniegtu noteiktu mērķi vai rezultātu;

11¹) **uzglabāšanas vieta** — noteikta tilpuma apgabals ģeoloģiskā struktūrā, ko izmanto oglekļa dioksīda uzglabāšanai, un ar to saistītā virsma un iesūkņēšanas iekārtas;

11²) **vertikālais ūdens slānis** — nepārtraukta vertikāla ūdens masa no ūdens virsmas līdz ūdenstilpes dibena nosēdumiem;

12) **viela** — jebkurš ķīmisks elements vai ķīmisku elementu savienojums;

12¹) **troksnis** — gaisa vidē nevēlamas, traucējošas visu veidu skaņas, kas rada diskomfortu, ietekmē dzirdi un traucē akustisko saziņu;

13) **trokšņa kartēšana** — esoša vai prognozēta vides trokšņa līmeni raksturojošu datu izteikšana trokšņa rādītājos, kas ataino trokšņa robežlielumu pārsniegumu konkrētajā rajonā un to cilvēku vai mājokļu skaitu, uz kuriem konkrētajā rajonā iedarbojas troksnis, ko raksturo konkrēts trokšņa rādītājs;

14) **trokšņa rādītājs** — fizikāls lielums, ar kuru raksturo troksni, kas var radīt kaitīgas sekas;

15) **trokšņa stratēģiskā karte** — karte, kas izstrādāta noteiktai teritorijai, lai novērtētu dažādu vides trokšņa avotu radītā trokšņa kopējo iedarbību vai noteiktu vispārīgu vides trokšņa prognozi;

16) **vides troksnis** — nevēlams vai kaitīgs cilvēka darbības radīts āra troksnis, piemēram, troksnis, ko rada transportlīdzekļi, ceļu satiksme, dzelzceļa satiksme, gaisa satiksme, troksnis, kas rodas rūpnieciskās darbības zonās, kā arī troksnis, ko rada šā likuma 1.pielikumā minētās piesārņojošās darbības (iekārtas).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003., 06.04.2006., 25.10.2007., 10.12.2009. un 14.07.2011. likumu, kas stājas spēkā 04.08.2011.)

2.pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir novērst vai mazināt piesārņojuma dēļ cilvēku veselībai, īpašumam un videi nodarīto kaitējumu, novērst kaitējuma radītās sekas, kā arī:

1) novērst piesārņojošu darbību izraisīta piesārņojuma rašanos vai, ja tas nav iespējams, samazināt emisiju augsnē, ūdenī un gaisā;

2) novērst vai, ja tas nav iespējams, samazināt neatjaunojamo dabas resursu un enerģijas izmantošanu, veicot piesārņojošas darbības;

3) novērst vai, ja tas nav iespējams, samazināt atkritumu radīšanu;

4) nodrošināt piesārņotu un potenciāli piesārņotu vietu apzināšanu valsts teritorijā un to reģistrāciju;

5) noteikt pasākumus piesārņotu un potenciāli piesārņotu vietu izpētei un piesārņotu vietu sanācijai;

6) noteikt personas, kuras sedz ar piesārņotu un potenciāli piesārņotu vietu izpēti un piesārņotu vietu

sanāciju saistītos izdevumus;

7) novērst vai samazināt vides trokšņa iedarbību uz cilvēkiem;

8) samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, ņemot vērā izmaksu efektivitāti, un nodrošināt līdzdalību Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā;

9) noteikt ikvienas fiziskās un juridiskās personas, kā arī šo personu apvienības, organizācijas un grupas (turpmāk — sabiedrība) tiesības piedalīties lēmuma pieņemšanas procesā attiecībā uz atļauju izsniegšanu piesārņojošu darbību veikšanai vai izmaiņai piesārņojošā darbībā vai šādu atļauju pārskatīšanu, kā arī attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu sadali un piešķiršanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2004.)

3.pants. Likuma darbības joma

(1) Šis likums nosaka prasības, kuras piesārņojuma novēršanas un kontroles jomā jāņem vērā operatoram un gaisa kuģa operatoram, un piesārņojuma novēršanas un kontroles kārtību, kā arī:

1) prasības, kas jāņem vērā, uzsākot, veicot un pārtraucot piesārņojošas darbības;

2) prasības, kas jāņem vērā, izsniedzot atļaujas piesārņojošu darbību veikšanai un ūdens lietošanai, kā arī kārtību, kādā sniedzama informācija par piesārņojošām darbībām, kuru veikšanai nav nepieciešama atļauja;

3) vides kvalitātes normatīvu noteikšanas kārtību;

4) kārtību, kādā nosakāma noteiktu vielu emisijas robežvērtība, piesārņojošas darbības nosacījumi, kā arī citi ierobežojumi, kas attiecas uz piesārņojošu darbību veikšanu;

5) piesārņotu vietu apzināšanas, reģistrācijas, izpētes un sanācijas kārtību;

6) piesārņojošu darbību uzraudzības nosacījumus, piesārņojošu darbību kontroli, monitoringu, kā arī kārtību, kādā par šīm darbībām informējama sabiedrība;

7) prasības, kas jāņem vērā, izsniedzot siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas, kā arī piešķirot un izsolot emisijas kvotas;

7¹) prasības, kas siltumnīcefekta gāzu emisijas kontroles jomā jāievēro gaisa kuģu operatoriem;

8) prasības attiecībā uz darbībām ar emisijas kvotām un nosacījumus emisijas kvotu sadales plāna izstrādei;

9) īpaši jutīgu teritoriju noteikšanas kārtību, tai skaitā prasības attiecībā uz pilsētu un citu komunālo (turpmāk — pilsētu) notekūdeņu attīrīšanu, kā arī ūdens un augsnes aizsardzību attiecīgajās teritorijās;

10) prasības, kas noteiktas ķīmiskās vielas saturošām iekārtām un produktiem.

(2) Šis likums attiecas arī uz Ministru kabineta noteiktajiem mobilajiem piesārņojuma avotiem.

(3) Darbības ar radioaktīvajām vielām, radioaktīvajiem atkritumiem, jonizējošā starojuma avotiem un ģenētiski modificētiem organismiem regulē citi normatīvie akti.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003., 27.01.2005., 10.12.2009. un 14.07.2011. likumu, kas stājas spēkā 04.08.2011.)

II nodaļa

Prasības un nosacījumi attiecībā uz piesārņojošas darbības veikšanu

4.pants. Prasības attiecībā uz piesārņojošas darbības veikšanu

(1) Operators, veicot piesārņojošu darbību, ievēro tās specifiku un izpilda šādas prasības:

- 1) veic pasākumus, lai novērstu piesārņojuma rašanos vai samazinātu tā emisiju;
- 2) nodrošina vides kvalitātes normatīvu ievērošanu;
- 3) veic piesārņojošas darbības monitoringu;
- 4) sniedz vides aizsardzības un citām valsts institūcijām, pašvaldībām un sabiedrībai šajā likumā un citos normatīvajos aktos paredzēto informāciju;
- 5) ievēro prasības attiecībā uz piesārņojošas darbības vietu;
- 6) apkopo un sniedz darbiniekiem, kuri veic piesārņojošu darbību, nepieciešamo informāciju par tās iespējamo ietekmi uz cilvēku veselību un vidi;
- 7) ievēro šā likuma 11.pantā minētos nosacījumus;
- 8) saņem atļauju A vai B kategorijas piesārņojošas darbības veikšanai vai paziņo par C kategorijas piesārņojošas darbības veikšanu un šajā likumā noteiktajos gadījumos saņem atļauju siltumnīcefekta gāzu emisijai;
- 9) pēc iekārtas darbības pilnīgas pārtraukšanas veic pasākumus, kas nepieciešami piesārņojuma riska novēršanai un iekārtas atrašanās vietas sakārtošanai atbilstošā stāvoklī;
- 10) racionāli izmanto enerģiju.

(2) Gaisa kuģa operators, veicot piesārņojošu darbību, ievēro šā panta pirmās daļas 1., 3., 4. un 7.punkta prasības.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003., 25.10.2007. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

5.pants. Piesardzības pasākumi

Operators, kā arī atbildīgās valsts un pašvaldību institūcijas veic nepieciešamos piesardzības pasākumus, lai novērstu vai, ja tas nav iespējams, samazinātu vides piesārņošanu vai tās risku, kā arī avāriju risku. Piesardzības pasākumi ietver:

- 1) pieejamo tehnisko līdzekļu izmantošanu un organizatorisko pasākumu veikšanu visos piesārņojošas darbības posmos un procesos;
- 2) ražošanas vai citu darbību ierobežošanu vai pārtraukšanu uz noteiktu laikposmu, ja tas nepieciešams nelabvēlīgu meteoroloģisko vai citu apstākļu dēļ;
- 3) izvairīšanos no neatjaunojamo dabas resursu un enerģijas lietošanas vai to lietošanas ierobežošanu, kā arī izvairīšanos no atkritumu radīšanas vai to radīšanas ierobežošanu, visā vielu vai materiālu aprites ciklā izmantojot tādas metodes kā vielu un materiālu atkārtota lietošana un pārstrāde vai citas metodes;

- 4) izvairīšanos no tādu ķīmisko vielu un ķīmisko produktu, kā arī organismu izmantošanas, kuru vietā ir iespējams izmantot aizstājējus, kas ir mazāk bīstami cilvēku dzīvībai, veselībai vai videi;
- 5) avāriju riska novērtēšanu un tādus pasākumus, kas nepieciešami, lai izvairītos no avārijām, bet avārijas gadījumā — samazinātu tās sekas;
- 6) piesārņojošas darbības pārtraukšanu un neatliekamu piesārņotās vietas sanācību, ja tas nepieciešams;
- 7) pasākumus, kas nepieciešami, lai nepieļautu piesārņojuma izplatīšanos; piesārņotās vietas izpēti un sanācību, kā arī piesārņojošas darbības monitoringu;
- 8) operatoriem, kuri veic šā likuma 1.pielikumā minētās piesārņojošās darbības, izvirzāmo prasību lietot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2004.)

6.pants. Operatora un darbinieku nodrošināšana ar nepieciešamajām zināšanām un pienākums sniegt informāciju

(1) Operators pirms piesārņojošas darbības uzsākšanas vai būtiskas izmaiņas apzina informāciju par tās iespējamo ietekmi uz cilvēku veselību un vidi.

(2) Operators sniedz darbiniekiem, kuri veic piesārņojošu darbību, nepieciešamās zināšanas par kārtību, kādā šī darbība veicama, un tās iespējamo ietekmi uz cilvēku veselību un vidi, par piesardzības pasākumiem šīs ietekmes samazināšanai, kā arī par rīcību avārijas situācijā.

(3) Operatoram ir pienākums sniegt informāciju vides aizsardzības institūcijām, kuras saskaņā ar šo likumu atbild par atļauju izsniegšanu un kontroli, kā arī informēt sabiedrību un attiecīgo pašvaldību par atļaujā noteiktā monitoringa rezultātiem un piesārņojošas darbības ietekmi uz cilvēku veselību un vidi.

(4) Ja ir pārkāpti atļaujas nosacījumi vai apdraudēta šo nosacījumu turpmākā ievērošana, operators par to paziņo attiecīgajai Valsts vides dienesta reģionālajai vides pārvaldei (turpmāk — reģionālā vides pārvalde).

(5) Ja ir radies cilvēku dzīvībai, veselībai vai videi bīstams piesārņojums vai pastāv nopietni šāda piesārņojuma rašanās draudi, operators par to paziņo attiecīgajai reģionālajai vides pārvaldei.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

7.pants. Piesārņojošas darbības monitoringa

Operators nodrošina piesārņojošas darbības monitoringu, īpaši tādiem procesiem, kuri ir tieši saistīti ar vides piesārņošanu vai tās risku. Lai noteiktu vides stāvokļa izmaiņu tendences, operators nodrošina vides monitoringu teritorijā, kuru var ietekmēt piesārņojošā darbība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002. likumu, kas stājas spēkā 24.07.2002.)

8.pants. Prasības attiecībā uz piesārņojošas darbības vietu

(1) Pirms tiek uzsākta piesārņojoša darbība, kurai saskaņā ar šo likumu nepieciešama atļauja, operators izvērtē iespējamās alternatīvās vietas šīs darbības veikšanai. Šī prasība attiecas uz darbību kopumā, tās atsevišķiem procesiem, kā arī uz emisijas vietām. Piesārņojošai darbībai vai tās atsevišķiem procesiem jāizraugās tāda vieta, kur tai būs vismazākā negatīvā ietekme uz cilvēku veselību un vidi.

(2) Šā panta pirmās daļas prasības neattiecas uz piesārņojošām darbībām, kuru iespējamās norises

vietas, tehniskie paņēmieni un tehnoloģijas, kā arī to ietekme uz vidi ir izvērtēta saskaņā ar likumu "Par ietekmes uz vidi novērtējumu".

8.¹ pants. Oglekļa dioksīda uzglabāšana

Latvijas teritorijā, tās ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā un kontinentālajā šelfā ir aizliegta oglekļa dioksīda uzglabāšana ģeoloģiskās struktūrās, kā arī vertikālajā ūdens slānī.

(14.07.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.08.2011. Pasts ir spēkā līdz 31.12.2012. Sk. Pārejas noteikumu 32.punktu)

9.pants. Izmaksu efektivitāte

Operators īsteno šā likuma 5., 6., 7. un 8.pantā noteiktos pasākumus un prasības, raugoties, lai šo pasākumu un prasību īstenošanas kopējās izmaksas atbilstu paredzamajai pozitīvajai ietekmei uz vidi un tiktu nodrošināta vides kvalitātes normatīvu ievērošana.

10.pants. Emisijas robežvērtība un limits

(1) Emisijas robežvērtība ir maksimālais emitētās vielas daudzums vai citi noteiktos parametros izteikti faktori (koncentrācija vai emisijas līmenis), kurus nedrīkst pārsniegt noteiktā laika periodā vai periodos vai kurus nedrīkst pārsniegt iekārtas normālas darbības apstākļos. Emisijas robežvērtību nosaka konkrētām vielām vai vielu grupām.

(2) Emisijas robežvērtību nosaka vietā, kur piesārņojums izplūst no iekārtas. Koncentrācijas samazinājums, kas veidojas atšķaidīšanas rezultātā, robežvērtības noteikšanas brīdī netiek ņemts vērā.

(3) Nosakot iekārtas emisijas robežvērtības attiecībā uz netiešu piesārņojuma noplūdi ūdenī, var ņemt vērā notekūdeņu attīrīšanas iekārtu darbību, ja videi kopumā tiek nodrošināts līdzvērtīgs aizsardzības līmenis un vides piesārņojuma līmenis nepaaugstinās.

(4) Emisijas limits ir atļaujā noteiktais emitētās vielas daudzums vai citi noteiktos parametros izteikti faktori (koncentrācija vai emisijas līmenis), ko nedrīkst pārsniegt noteiktā laika periodā vai periodos, vai emitētās vielas daudzums vai koncentrācija, kuru nedrīkst pārsniegt iekārtas normālas darbības apstākļos un kura nepārsniedz attiecīgo emisijas robežvērtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.10.2007. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

11.pants. Piesārņojošas darbības veikšanas nosacījumi

(1) Veicot piesārņojošu darbību, operators un gaisa kuģa operators ievēro:

- 1) aizliegumu attiecībā uz noteiktu piesārņojošu vielu emisiju vidē;
- 2) noteiktu piesārņojuma veidu emisijas robežvērtības un limitus;
- 3) emisijas samazināšanas, novēršanas vai kontroles kārtību noteiktās saimnieciskās darbības jomās vai attiecībā uz noteikta veida iekārtām vai vielām;
- 4) ar noteiktu emisiju saistītu iekārtu vai iekārtu grupu atbilstības novērtēšanas kārtību.

(2) Lai nodrošinātu šā panta pirmajā daļā minēto nosacījumu ievērošanu, Ministru kabinets reglamentē:

- 1) kārtību, kādā novēršama, ierobežojama un kontrolējama gaisu piesārņojošo vielu emisija no stacionārajiem piesārņojuma avotiem;

- 2) notekūdeņu emisijas robežvērtības un aizliegumus attiecībā uz piesārņojošu vielu emisiju ūdenī;
  - 3) noteikumus par ūdens un augsnes aizsardzību no lauksaimnieciskas darbības izraisīta piesārņojuma ar nitrātiem;
  - 4) noteikumus par trokšņa emisiju no iekārtām, kuras izmanto ārpus telpām;
  - 5) noteikumus par satiksmē neizmantojamo pārvietojamo mehānismu iekšdedzes dzinēju radīto piesārņojošu vielu emisiju gaisā;
  - 6) noteikumus par azbesta un azbesta izstrādājumu ražošanas radīto vides piesārņojumu;
  - 7) noteikumus par atkritumu sadedzināšanai un atkritumu sadedzināšanas iekārtu darbībai izvirzāmajām prasībām;
  - 8) kārtību, kādā ierobežojama piesārņojošas darbības izraisīto smaku izplatīšanās, un šo smaku noteikšanas metodes;
  - 9) vides aizsardzības prasības degvielas uzpildes stacijām, naftas bāzēm un pārvietojamām cisternām;
  - 10) noteikumus par atsevišķu dzelzceļa un upju satiksmē izmantojamo iekšdedzes dzinēju radīto piesārņojošu vielu emisiju gaisā;
  - 11) noteikumus par notekūdeņu dūņu un to kompostu izmantošanu, monitoringu un kontroli;
  - 12) kārtību, kādā ierobežojama piesārņojošu vielu emisija no noteiktiem produktiem;
  - 13) atsevišķas bīstamas ķīmiskās vielas saturošu iekārtu un produktu lietošanas un marķēšanas prasības un videi kaitīgo preču sarakstu;
  - 14) šķidrās degvielas veidus ar paaugstinātu sēra saturu, kurus aizliegts izlaist brīvam apgrozījumam vai realizēt;
  - 15) vides kvalitātes normatīvus iekārtām un noteikta veida kuģošanas līdzekļiem, kuri izmanto sēru saturošu šķidro degvielu;
  - 16) izmēģinājumu un inovatīvo emisijas samazināšanas tehnoloģiju izmantošanu kuģošanas līdzekļos;
  - 17) kārtību, kādā aviācijas darbības iekļauj Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā;
  - 18) kārtību, kādā nodrošināma oglekļa dioksīda plūsmas transportēšana pa cauruļvadiem uz uzglabāšanas vietām, kā arī oglekļa dioksīda plūsmas tīrības kritērijus un kārtību, kādā izskatāmi strīdi par piekļuvi transporta tīkliem un uzglabāšanas vietām.
- (3) Ministru kabinets nosaka kopējo valstī maksimāli pieļaujamo emisiju gaisā konkrētā laikposmā un konkrētiem piesārņojuma veidiem.
- (4) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā biedrība "Latvijas Antīko automobiļu klubs" izsniedz apliecinājumu par to, ka transportlīdzeklis atbilst antīkā transportlīdzekļa statusam, lai iegādātos produktus ar paaugstinātu gaistošo organisko savienojumu saturu.
- (5) Ministru kabinets nosaka bioeļļas kvalitātes prasības un mežizstrādes darbos izmantojamo griezējinstrumentu eļļošanai lietojamās bioeļļas izmantošanas un kontroles kārtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002., 18.12.2003., 27.01.2005., 06.04.2006., 25.10.2007., 07.05.2009., 10.12.2009. un 14.07.2011. likumu, kas stājas spēkā 04.08.2011.)

III nodaļa

Vides kvalitātes normatīvi un vides kvalitātes normatīvu ieviešanas programmas

12.pants. Vides kvalitāte un vides kvalitātes normatīvu noteikšana

(1) Vides kvalitāti nosaka salīdzinājumā ar vēlamo gaisa, virszemes ūdeņu, pazemes ūdeņu, augsnes un zemes dziļū vai citu vides komponentu kvalitāti, kuras nodrošināšanai tiek reglamentēti kvantitatīvos rādītājos izteikti vides kvalitātes normatīvi.

(2) Lai novērstu kaitējumu cilvēku veselībai vai videi un nodrošinātu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu ilgākā laikposmā, ņemot vērā nepieciešamo drošības rezervi, Ministru kabinets nosaka kvalitātes normatīvus gaisam, virszemes ūdeņiem, pazemes ūdeņiem un augsnei, norādot:

1) šo normatīvu sasniegšanas termiņus un teritoriju, uz kuru tie attiecas;

2) augstāko un zemāko pieļaujamo līmeni vai raksturlielumus vielu, trokšņu, organismu vai citu vidi ietekmējošu faktoru klātbūtnei vidē;

3) parametrus, monitoringa metodes un metodes, pēc kurām nosaka attiecīgo normatīvu pārsniegšanu;

4) pasākumus, kas veicami gadījumos, kad normatīvi tiek pārsniegti.

(2¹) Ministru kabinets, ņemot vērā šā panta otrās daļas nosacījumus, nosaka kvalitātes normatīvus gruntij.

(3) Normatīvajos aktos noteiktos vides kvalitātes normatīvus var sasniegt pakāpeniski vairākos konkrētos starposmos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005. likumu, kas stājas spēkā 01.03.2005.)

13.pants. Robežlielumi un mērķlielumi

(1) Vides kvalitātes normatīvus iedala robežlielos un mērķlielos.

(2) Robežlielums ir saistošs jebkuram operatoram, kas veic vai ir paredzējis veikt piesārņojošu darbību, kuras izraisīta emisija var ietekmēt attiecīgo teritoriju.

(3) Vides aizsardzības institūcijas, pieņemot lēmumu par atļaujas izsniegšanu un izstrādājot labāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmantošanas nosacījumus, kā arī kontrolējot piesārņojošu darbību, ņem vērā noteiktos mērķlielumus.

(4) Operators, veicot piesārņojošu darbību, ierobežo emisiju, lai tā nepārsniegtu vides kvalitātes mērķlielumus, vai, ja tie ir pārsniegti, — pakāpeniski samazina emisiju līdz attiecīgajiem mērķlielumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002. likumu, kas stājas spēkā 24.07.2002.)

14.pants. Piesārņojošas darbības uzsākšanas ierobežojumi

(1) Piesārņojošu darbību nedrīkst uzsākt, ja ir pārsniegti vai var tikt pārsniegti vides kvalitātes normatīvu robežlielumi noteiktam piesārņojuma veidam noteiktā teritorijā un ja attiecīgās darbības izraisītās emisijas var palielināt kopējo attiecīgā piesārņojuma daudzumu šajā teritorijā. Šādos

gadījumos atļauja piesārņojošas darbības veikšanai netiek izsniegta.

(2) Ja noteiktā teritorijā ir pārsniegti vai var tikt pārsniegti vides kvalitātes normatīvu robežlielumi noteiktam piesārņojuma veidam, pašvaldība saskaņā ar normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā izstrādātu un apstiprinātu rīcības programmu vai īstermiņa rīcības programmu var izdot saistošos noteikumus, kas attiecīgajā teritorijā ierobežo vai aizliedz tādu piesārņojošu darbību uzsākšanu, kuru izraisītā emisija var palielināt kopējo attiecīgā piesārņojuma daudzumu šajā teritorijā, izņemot šā likuma 16.pantā minētos gadījumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002. un 18.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2004.)

15.pants. Piesārņojošas darbības ierobežojumi

Ja teritorijā, kurā saskaņā ar normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā izsniegta atļauja tiek veikta piesārņojoša darbība, ir pārsniegti vai var tikt pārsniegti vides kvalitātes robežlielumi noteiktam piesārņojuma veidam:

- 1) operatoram saskaņā ar šā likuma II nodaļā noteiktajām prasībām jāveic pasākumi, kas nepieciešami, lai pakāpeniski samazinātu emisiju, kura var ietekmēt cilvēku veselību vai vidi attiecīgajā teritorijā;
- 2) atļauju būtiskai darbības izmaiņai neizsniedz, ja šāda izmaiņa var radīt emisijas, kas palielina kopējo attiecīgā piesārņojuma daudzumu šajā teritorijā;
- 3) pārskatot jau izsniegtās atļaujas, to nosacījumus maina vai papildina atbilstoši šā likuma II nodaļā noteiktajām prasībām.

16.pants. Operatoru sadarbība

(1) Šā likuma 14. un 15.pantā minētajos gadījumos operators var noslēgt vienošanos ar citu operatoru, kuram atļauts emitēt attiecīgā veida piesārņojumu, par pasākumiem, kas veicami, lai samazinātu kopējās attiecīgā veida emisijas, un informē par to reģionālo vides pārvaldi.

(2) Ja operatoru vienošanās paredz, ka kopējās attiecīgā veida emisijas, ko izraisa piesārņojošas darbības, uz kurām attiecas vienošanās, būs zemākas nekā pirms vienošanās noslēgšanas, un ja atbilstoši šim likumam un citiem normatīvajiem aktiem ir ievērotas citas piesārņojuma samazināšanas prasības, reģionālā vides pārvalde šo vienošanos akceptē.

(3) Operatori, kas ir paredzējuši veikt piesārņojošas darbības, uz kurām attiecas vienošanās, iesniedz iesniegumu atļaujas saņemšanai, un reģionālā vides pārvalde izsniedz atļauju atbilstoši emisiju apjoma samazinājumam, kuru paredz vienošanās.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

17.pants. Vides kvalitātes normatīvu ieviešanas programmas un rīcības programmas piesārņojuma samazināšanai

(1) Ja tiek vai var tikt pārsniegti konkrēta veida piesārņojumam noteiktie vides kvalitātes normatīvu robežlielumi, kā arī citos normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija vai citas institūcijas, kurām šāds pienākums noteikts normatīvajos aktos, izstrādā vides kvalitātes normatīvu ieviešanas programmas vai rīcības programmas piesārņojuma samazināšanai atsevišķā teritorijā vai valstī kopumā. Programmā, izņemot šā panta trešajā daļā minēto gadījumu, norāda:

- 1) piesārņojuma samazināšanas mērķi;
- 2) noteiktu vielu emisijas robežvērtību un aizliegumu emitēt atsevišķas piesārņojošas vielas;

3) pasākumus, kas veicami, lai samazinātu emisiju dažādās tautsaimniecības nozarēs, īpaši satiksmes jomā, enerģētikā, lauksaimniecībā un mežsaimniecībā;

4) pasākumus, kas stimulē operatorus noslēgt un īstenot šā likuma 16.pantā minētās savstarpējās vienošanās;

5) programmas finansēšanas avotus.

(2) Vides kvalitātes normatīvu ieviešanas programmas vai rīcības programmas piesārņojuma samazināšanai apstiprina Ministru kabinets vai — normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos pēc saskaņošanas ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju — attiecīgā pašvaldība vai vairākas pašvaldības, ja tām ir kopīga programma.

(3) Rīcības programmas gaisa piesārņojuma samazināšanai saturu, izstrādāšanas un atskaitīšanās kārtību nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002., 18.12.2003., 07.05.2009. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

18.pants. Īpaši jutīgas teritorijas

(1) Teritorijas, kur piesārņojums var pastiprināti ietekmēt cilvēku veselību vai vidi un tās bioloģisko daudzveidību, vai teritorijas, kuras ir īpaši jutīgas pret piesārņojuma radīto slodzi, sauc par īpaši jutīgām teritorijām.

(2) Ministru kabinets reglamentē īpaši jutīgu teritoriju noteikšanas kritērijus un apsaimniekošanas kārtību, nosaka attiecīgo teritoriju robežas vai visas valsts vai noteiktu pašvaldību administratīvo teritoriju robežas kā jutīgu teritoriju robežas, kā arī to:

1) uz kurām īpaši jutīgām teritorijām attiecas paaugstinātas prasības pilsētu notekūdeņu attīrīšanai;

2) uz kurām īpaši jutīgām teritorijām attiecas paaugstinātas prasības ūdens un augsnes aizsardzībai no lauksaimnieciskas darbības izraisīta piesārņojuma ar nitrātiem.

(3) Ministru kabinets:

1) *(izslēgts ar 17.06.2010. likumu);*

2) *(izslēgts ar 18.12.2003. likumu).*

(4) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs pēc saskaņošanas ar zemkopības ministru šā panta otrās daļas 2.punktā minēto īpaši jutīgu teritoriju apsaimniekošanas pasākumu koordinācijai izveido konsultatīvu padomi, iekļaujot tajā pārstāvjus no Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas, Zemkopības ministrijas un Veselības ministrijas un šo ministriju padotībā esošajām institūcijām, kā arī sabiedrisko organizāciju pārstāvjus, un apstiprina šīs padomes nolikumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003., 17.06.2010. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

18.¹ pants. Trokšņa novērtēšana un samazināšana

(1) Trokšņa kartēšanu, trokšņa stratēģiskās kartes un rīcības plāna trokšņa samazināšanai izstrādi un ieviešanu aglomerācijās nodrošina attiecīgā pašvaldība. Ja aglomerācijas teritorijā ir vairākas pašvaldības, tās sadarbojas, veicot trokšņa kartēšanu un izstrādājot kopīgu rīcības plānu trokšņa samazināšanai.

(2) Trokšņa kartēšanu, trokšņa stratēģiskās kartes un rīcības plāna trokšņa samazināšanai izstrādi un

ieviešanu attiecībā uz autoceļiem un dzelzceļa līnijām, kā arī lidostām, kurās satiksmes intensitāte ir vairāk nekā 50 000 gaisakuģu gadā, nodrošina Satiksmes ministrija.

(3) Ministru kabinets nosaka:

- 1) trokšņa rādītājus, to piemērošanas kārtību un novērtēšanas metodes;
- 2) prasības un termiņus trokšņa kartēšanai, kā arī trokšņa stratēģisko karšu un rīcības plāna trokšņa samazināšanai izstrādei;
- 3) vides trokšņa radīto kaitīgo seku novērtēšanas metodes;
- 4) kārtību, kādā īstenojama sadarbība ar kaimiņvalstīm vides trokšņa novērtēšanā un samazināšanā (ja novērota pārrobežu ietekme);
- 5) sabiedrībai un Eiropas Komisijai sniedzamo informāciju par vides troksni, tās sniegšanas kārtību un termiņus, kā arī kārtību, kādā sabiedrība tiek iesaistīta rīcības plāna trokšņa samazināšanai izstrādē.

(4) Apdzīvotajām vietām, autoceļiem, dzelzceļa līnijām un lidostām, kuru attiecīgie rādītāji ir mazāki, nekā minēts šā likuma pārejas noteikumu 10. vai 11.punktā, šā panta pirmajā un otrajā daļā minētās institūcijas var veikt trokšņa kartēšanu, izstrādāt un ieviest trokšņa stratēģiskās kartes un rīcības plānu trokšņa samazināšanai atbilstoši šajā likumā un citos normatīvajos aktos par vides aizsardzību paredzētajiem nosacījumiem.

(18.12.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

IV nodaļa

Piesārņojošu darbību iedalījums un to veikšanas nosacījumi

19.pants. Piesārņojošu darbību iedalījums un atļauja piesārņojošas darbības veikšanai

(1) Piesārņojošas darbības iedala A, B un C kategorijā, ņemot vērā piesārņojuma daudzumu un iedarbību vai risku, ko tas rada cilvēku veselībai un videi.

(2) Šā likuma II nodaļā noteiktās prasības attiecas arī uz tādām darbībām, kuras neatbilst A, B vai C kategorijai, bet var radīt piesārņojumu.

(3) Lai uzsāktu vai turpinātu A vai B kategorijas darbību vai būtisku izmaiņu gadījumā, operators saņem atļauju — reģionālās vides pārvaldes izsniegtu rakstveida lēmumu, kas attiecas uz ražotni, iekārtu vai tās daļu (turpmāk — iekārta) vai vairākām iekārtām, kuras atrodas vienā vietā un kurām ir viens operators, — veikt piesārņojošu darbību ar nosacījumu, ka iekārta funkcionē atbilstoši attiecīgajā lēmumā un normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

(4) Piesārņojošu darbību aizliegts sadalīt diviem vai vairākiem operatoriem, lai tādējādi izvairītos no piesārņojošas darbības kopējai jaudai vai saražotās produkcijas apjomam atbilstošas kategorijas atļaujas piemērošanas. Ja piesārņojošas darbības ir sadalītas vai emisija no vairāku operatoru iekārtām, kuras veic piesārņojošu darbību, ietekmē vienu un to pašu teritoriju, nosakot piesārņojošas darbības atļaujas kategoriju, summē iekārtu jaudas vai saražotās produkcijas apjomu.

(5) Lai uzsāktu vai turpinātu šā likuma 2.pielikumā minētās piesārņojošās darbības, operators saņem arī siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju — reģionālās vides pārvaldes rakstveidā izsniegtu lēmumu, kas attiecas uz iekārtu vai vairākām iekārtām, kuras atrodas vienā vietā un kurām ir viens operators, proti, atļauju emitēt siltumnīcefekta gāzes, ar nosacījumu, ka operators nodrošina siltumnīcefekta gāzu emisijas monitoringu un katru gadu sagatavo pārskatu (turpmāk — ikgadējais pārskats) par

siltumnīcefekta gāzu emisiju atbilstoši attiecīgajā atļaujā, šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003. un 25.10.2007. likumu, kas stājas spēkā 21.11.2007.)

20.pants. A kategorijas darbības

(1) Piesārņojošas darbības, kuras veic, izmantojot šā likuma 1.pielikumā noteiktās iekārtas, ir A kategorijas darbības. Veicot A kategorijas darbības, operators lieto labākos pieejamos tehniskos paņēmienus.

(2) A kategorijas atļaujas ir nepieciešamas stacionārajām tehnoloģiskajām iekārtām, kurās tiek veikta viena vai vairākas šā likuma 1.pielikumā minētās piesārņojošās darbības. Uz šādām iekārtām, ievērojot to radītā piesārņojuma daudzumu vai risku, ko tas rada cilvēku veselībai un videi, atbilstoši noteiktajiem parametriem, turklāt ņemot vērā arī piesārņojošas darbības, kas tiek veiktas citās ar šīm iekārtām tehniski saistītās iekārtās, kuras arī var ietekmēt emisiju un vides piesārņojumu, attiecas nosacījumi par A kategorijas atļaujām.

(3) Šā likuma 1.pielikumā minētie rādītāji attiecas uz iekārtu ražošanas jaudām vai saražotās produkcijas apjomu. Operators, kurš veic vairākas šā likuma 1.pielikumā minētās piesārņojošās darbības, summē to jaudas, ja visas darbības attiecas uz vienu šā likuma 1.pielikumā minēto rūpnieciskās darbības jomu un tiek veiktas vienā vietā vai izmantojot vienu iekārtu.

(4) A kategorijas atļaujas nav nepieciešamas iekārtām, kas tiek izmantotas jaunu produktu vai ražošanas procesu pētīšanai, izstrādei vai pārbaudei.

(5) Ministru kabinets izdod noteikumus par A kategorijas darbības pieteikšanu, attiecīgas atļaujas izsniegšanu un labāko pieejamo tehnisko paņēmienu lietošanu, kā arī nosaka:

- 1) laika grafiku, pēc kura tiek izsniegtas A kategorijas atļaujas iekārtām, kurām tās nepieciešamas;
- 2) maksimālo pārejas periodu, kurā jānodrošina ar labāko pieejamo tehnisko paņēmienu lietošanu saistīto atļaujas nosacījumu ievērošana;
- 3) iesnieguma veidlapu un atļaujas veidlapu, kurā norāda veicamos cilvēku veselības, gaisa, ūdens un augsnes aizsardzības, kā arī atkritumu apsaimniekošanas pasākumus. Ja piesārņojoša darbība saistīta ar ūdens ieguvī, atļaujā norāda ūdens lietošanas limitus;
- 4) kārtību, kādā pieprasāmas un izsniedzamas atļaujas;
- 5) kārtību, kādā sabiedrība var iepazīties ar iesniegumu un iesniegt savus priekšlikumus, kā arī iepazīties ar atļaujas nosacījumiem, monitoringa un pārbaudes rezultātiem;
- 6) kārtību, kādā informējamas citas valstis, un šāda piesārņojuma monitoringu gadījumos, kad iespējama piesārņojuma pārrobežu ietekme;
- 7) iesnieguma izskatīšanas un lēmuma pieņemšanas termiņu, kas nedrīkst būt ilgāks par 90 dienām. Lēmuma pieņemšanas termiņā neieskaita dienas, kas attiecas uz informācijas pieprasījumu.

(6) Ja A kategorijas piesārņojošu darbību plānots īstenot ārpus Latvijas teritorijas un tai iespējama pārrobežu ietekme, kompetentā institūcija:

- 1) 14 dienu laikā pēc tam, kad no attiecīgās valsts kompetentās institūcijas saņemta informācija par iesniegumu piesārņojošas darbības veikšanai, ievieto paziņojumu par saņemto informāciju savā interneta mājaslapā un publicē paziņojumu vismaz vienā no laikrakstiem;

2) paziņojumā norāda vietu, kur sabiedrība un ieinteresētās institūcijas var iegūt informāciju par paredzēto darbību un tās pārrobežu ietekmi, kā arī par saprātīgu termiņu, līdz kuram kompetentajai institūcijai var iesniegt rakstveida priekšlikumus;

3) apkopo sabiedrības un ieinteresēto institūciju iesniegtos priekšlikumus un nosūta tos attiecīgās valsts kompetentajai institūcijai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003., 27.01.2005., 25.10.2007., 10.12.2009. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

21.pants. Labākie pieejamie tehniskie paņēmieni un to izvēle attiecībā uz A kategorijas darbībām

(1) Labākie tehniskie paņēmieni attiecināmi uz visefektīvāko un progresīvāko tehnoloģiju un ekspluatācijas metožu izstrādes posmu, kurā parādīta konkrēto metožu faktiskā piemērotība, lai novērstu un - gadījumos, kad novēršana ir neiespējama, - samazinātu emisiju un ietekmi uz vidi kopumā, un tie paredzēti, lai noteiktu pamatprincipus emisijas limitu aprēķināšanai.

(2) Jēdziens "tehniskie paņēmieni" ietver lietojamo tehnoloģiju un veidu, kādā iekārta ir projektēta, uzbūvēta, uzturēta, darbināta vai demontēta.

(3) Tehniskie paņēmieni ir pieejami, ja tie ir ekonomiski un tehnoloģiski pamatoti un neatkarīgi no tā, vai tie iepriekš lietoti Latvijā, tos ir iespējams ieviest noteiktā rūpniecības nozarē, ņemot vērā attiecīgās izmaksas.

(4) Tehniskie paņēmieni ir labākie, ja tie ietver tādas tehnoloģijas un metodes, kuras izmantojot iespējams nodrošināt augstāko vides aizsardzības līmeni.

(5) Izvēloties labākos pieejamos tehniskos paņēmienus un ņemot vērā to ieviešanas un lietošanas potenciālās izmaksas, kā arī Vides aizsardzības likumā noteiktos vides aizsardzības principus un konkrētās piesārņojošās darbības specifiku, operators:

1) izmanto tehnoloģiju, kas nodrošina iespējami maza atkritumu daudzuma rašanos;

2) izmanto tehnoloģiju, kas nodrošina šā likuma 5.panta prasību ievērošanu;

3) izmanto vielas, kuras ir mazāk bīstamas cilvēku dzīvībai, veselībai un videi;

4) veicina ražošanas procesā radīto un izmantoto vielu otrreizēju izmantošanu un atkritumu pārstrādi;

5) izmanto procesus, iekārtas un darbības metodes, kuras rūpnieciskajā ražošanā jau ir pārbaudītas un atzītas par veiksmīgām;

6) ievēro tehnoloģiju attīstību un to, kā paplašinās zināšanas un izpratne par jaunajām tehnoloģijām;

7) ņem vērā emisijas raksturu, ietekmi un apjomu;

8) ņem vērā paredzamo iekārtas apturēšanas vai slēgšanas termiņu;

9) ņem vērā laiku, kas nepieciešams labāko pieejamo tehnisko paņēmieniu ieviešanai;

10) ievēro ražošanas procesā izmantojamo izejvielu, arī ūdens, patēriņu un tehnoloģijas energoefektivitāti;

11) novērš vai līdz minimumam samazina emisijas risku un tās ietekmi uz cilvēku veselību vai vidi;

12) novērš avārijas, bet, ja avārija ir notikusi, — samazina tās radītās sekas;

13) izmanto informāciju, kuru par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem publicējusi Eiropas Savienības Komisija vai starptautiskās organizācijas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.10.2007. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

22.pants. B kategorijas darbības

(1) Piesārņojošas darbības, kuru uzsākšanai, turpināšanai vai būtiskai izmaiņai nepieciešama B kategorijas atļauja, ir B kategorijas darbības.

(2) Ministru kabinets nosaka B kategorijas darbības, ņemot vērā piesārņojuma daudzumu, iedarbību vai risku, ko tas rada cilvēku veselībai vai videi, apstiprina B kategorijas darbības iesnieguma veidlapu un atļaujas veidlapu, kā arī nosaka kārtību, kādā atļauja pieprasāma un izsniedzama. Ja piesārņojoša darbība ir saistīta ar ūdens ieguvī, B kategorijas atļaujā norāda ūdens lietošanas limitus.

(2¹) Ministru kabinets nosaka iesnieguma izskatīšanas un lēmuma pieņemšanas termiņu, kas nedrīkst būt ilgāks par 60 dienām. Ja piesārņojošai darbībai tiek piemērota sabiedrības viedokļu uzklauššanas procedūra saskaņā ar šā likuma 27.pantā noteikto, iesnieguma izskatīšanas un lēmuma pieņemšanas termiņš nedrīkst būt ilgāks par 90 dienām. Lēmuma pieņemšanas termiņā neieskaita dienas, kas attiecas uz informācijas pieprasījumu.

(3) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā sabiedrība var iepazīties ar B kategorijas darbības atļaujas nosacījumiem, kā arī monitoringa un pārbaudes rezultātiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003., 27.01.2005., 10.12.2009. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

23.pants. C kategorijas darbības

(1) Piesārņojošas darbības, kuru veikšanai nav nepieciešama atļauja, bet pirms kuru uzsākšanas vai būtiskas izmaiņas iesniedzams iesniegums vides aizsardzības institūcijām, ir C kategorijas darbības.

(2) Ministru kabinets nosaka C kategorijas darbības, ņemot vērā piesārņojuma daudzumu, iedarbību vai risku, ko tas rada cilvēku veselībai vai videi, kā arī iesnieguma saturu un iesniegšanas kārtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005. likumu, kas stājas spēkā 01.03.2005.)

24.pants. Paziņojums par C kategorijas darbību

(1) Operators ne vēlāk kā 30 dienas pirms C kategorijas darbības uzsākšanas iesniedz iesniegumu reģionālajai vides pārvaldei.

(2) Operators ne vēlāk kā 30 dienas pirms būtiskas izmaiņas C kategorijas darbībā iesniedz iesniegumu reģionālajai vides pārvaldei.

(3) *(Izslēgta ar 20.06.2002. likumu.)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002. un 27.01.2005. likumu, kas stājas spēkā 01.03.2005.)

24.¹ pants. Darbības, kurām nepieciešama siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja

(1) Siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja ir nepieciešama stacionārai tehnoloģiskajai iekārtai, kurā tiek veikta viena vai vairākas šā likuma 2.pielikumā minētās piesārņojošās darbības.

(2) Šā likuma 2.pielikumā minētie rādītāji attiecas uz iekārtas ražošanas jaudu vai saražotās produkcijas apjomu. Operators, kurš veic vairākas šā likuma 2.pielikumā minētās piesārņojošās darbības, summē to jaudas, ja visas darbības attiecas uz vienu šā likuma 2.pielikumā minēto

rūpnieciskās darbības jomu un tiek veiktas vienā vietā vai izmantojot vienu iekārtu.

(2¹) Nosakot iekārtas kopējo nominālo ievadīto siltuma jaudu, lai konstatētu iekārtas atbilstību šā likuma 2.pielikumā minētajām piesārņojošām darbībām, summē visu to tehnisko vienību (piemēram, katli, degkameras, turbīnas, sildītāji, kurtuves, sadedzināšanas iekārtas, apdedzināšanas krāsnis, cita veida krāsnis, ceplī, žāvētāji, dzinēji, kurināmā elementi, ķīmiskie sadedzināšanas un oglekļa dioksīda uztveršanas bloki, degļi, termiskās vai katalītiskās pēcsadedzināšanas iekārtas) nominālās ievadītās siltuma jaudas, kuras ir iekārtas daļas un kurās tiek sadedzināts kurināmais. Kopsummā neņem vērā:

- 1) tehniskās vienības, kuru nominālā ievadītā siltuma jauda nepārsniedz trīs megavatus;
- 2) tehniskās vienības, kurās kā kurināmo izmanto atjaunojamos energoresursus, bet pārējos kurināmos — tikai vienību darbības uzsākšanai vai pārtraukšanai.

(2²) Ja šā likuma 2.pielikumā minētie rādītāji tiek pārsniegti, siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujā ietver visas tehniskās vienības, kurās tiek sadedzināts kurināmais, izņemot tehniskās vienības bīstamo atkritumu un sadzīves atkritumu sadedzināšanai.

(3) Ministru kabineta noteiktajā kārtībā operators var iesniegt iesniegumu un saņemt siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju arī tām šā likuma 2.pielikumā minētajām piesārņojošām darbībām, kuru ražošanas jauda vai saražotais produkcijas apjoms nepārsniedz šā likuma 2.pielikumā minētos rādītājus.

(3¹) Operatoram ir tiesības iesniegt attiecīgajai reģionālajai vides pārvaldei iesniegumu, kurā prasīts atcelt saskaņā ar šā panta trešo daļu izdoto siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju. Reģionālā vides pārvalde 15 dienu laikā izskata iesniegumu un atceļ atļauju ar nākamā kalendāra gada 1.janvāri.

(4) Siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja nav nepieciešama iekārtām, kuras izmanto jaunu produktu vai ražošanas procesu pētīšanai, izstrādei vai pārbaudei, un iekārtām, kurās kā kurināmo izmanto atjaunojamos energoresursus, bet pārējos kurināmos — tikai iekārtu darbības uzsākšanai vai pārtraukšanai.

(5) Siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas izsniedz uz šādiem periodiem:

- 1) pirmais periods — no 2005.gada 1.janvāra līdz 2007.gada 31.decembrim;
- 2) otrais periods — no 2008.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 31.decembrim;
- 3) trešais un turpmākie periodi — astoņi kalendārie gadi, sākot ar 2013.gada 1.janvāri.

(6) Reģionālā vides pārvalde siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas nosacījumus saskaņo ar attiecīgās iekārtas A vai B kategorijas atļaujas nosacījumiem.

(7) Ministru kabinets nosaka:

- 1) kādai jābūt siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas iesnieguma veidlapai un atļaujas veidlapai, kā arī kārtību, kādā pieprasāma un izsniedzama siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja;
- 2) nosacījumus un kārtību, kādā atsevišķas iekārtas uz laiku var atbrīvot no prasības saņemt siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju.

(18.12.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005., 25.10.2007., 10.12.2009. un 17.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 05.07.2010. 2.¹ daļa un grozījums ceturtajā daļā par iekārtām, kurās kā kurināmo izmanto atjaunojamos energoresursus, bet pārējos kurināmos — tikai iekārtu darbības uzsākšanai vai pārtraukšanai, stājas spēkā)

24.² pants. Īpašas prasības attiecībā uz piesārņojošām darbībām

(1) Tādu piesārņojošu darbību veikšanai, kuras atbilst noteiktai rūpniecības nozarei un kurām raksturīga attiecīgajai nozarei specifiskā iedarbība uz vidi, var noteikt īpašas prasības.

(2) Ministru kabinets nosaka īpašas prasības attiecībā uz atsevišķu šā panta pirmajā daļā minēto piesārņojošo darbību veikšanu.

(18.12.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.01.2004.)

V nodaļa

Atļaujas pieteikšana, izsniegšana, pārskatīšana un atcelšana

(Nodaļas nosaukums 18.12.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

25.pants. Priekšnosacījumi attiecībā uz atļaujas izsniegšanu piesārņojošas darbības uzsākšanai vai būtiskai izmaiņai

(1) Atļauju piesārņojošas darbības uzsākšanai vai būtiskai izmaiņai izsniedz, ja operators ir iesniedzis iesniegumu atbilstoši šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

(2) A vai B kategorijas atļauju piesārņojošas darbības uzsākšanai vai būtiskai izmaiņai izsniedz, ja papildus šā panta pirmās daļas nosacījumam ir ievēroti arī šādi nosacījumi:

1) operators ir novērtējis šīs darbības ietekmi uz vidi un saņēmis atzinumu par ietekmes uz vidi novērtējuma noslēguma ziņojumu — gadījumos, kad piesārņojošai darbībai saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums;

2) ir izstrādāta rūpniecisko avāriju novēršanas programma vai drošības pārskats, kā arī objekta avārijgatavības un civilās aizsardzības pasākumu plāns — gadījumos, kad saskaņā ar normatīvajiem aktiem tas ir nepieciešams;

3) ir sniegta informācija sabiedrībai un dots pietiekami ilgs termiņš sabiedrības priekšlikumu iesniegšanai par piesārņojošas darbības uzsākšanu vai izmaiņu — gadījumos, kad saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir noteikta sabiedrības līdzdalība lēmuma pieņemšanā.

(3) Siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju šā likuma 2.pielikumā minēto piesārņojošo darbību uzsākšanai vai būtiskai izmaiņai izsniedz, ja operators papildus iesniegumam ir iesniedzis arī pietiekamu informāciju, lai reģionālā vides pārvalde varētu secināt, ka attiecīgais operators spēj nodrošināt siltumnīcefekta gāzu emisijas monitoringu un sagatavot ikgadējos pārskatus par siltumnīcefekta gāzu emisiju atbilstoši šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

(18.12.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

26.pants. Konsultācijas ar citām valsts institūcijām un pašvaldībām

Pirms atļaujas izsniegšanas reģionālā vides pārvalde nosūta attiecīgajai pašvaldībai (pirms atļaujas izsniegšanas A vai B kategorijas piesārņojošām darbībām — arī Veselības inspekcijai) informāciju, kas nepieciešama priekšlikumu sniegšanai par iesniegumu un atļaujas nosacījumiem, un izskata to iesniegtos priekšlikumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002., 27.01.2005. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

27.pants. Sabiedrības līdzdalība

(1) Iesniegums A kategorijas atļaujas, bet Ministru kabineta noteiktajos gadījumos — arī B kategorijas atļaujas saņemšanai ir pieejams sabiedrībai, lai tā varētu iesniegt priekšlikumus ar atļaujas izsniegšanu saistītajos jautājumos.

(1¹) Sabiedrības viedokļu uzklauššanu, ja tiek uzsākts lēmuma pieņemšanas process, nodrošina vismaz tad, ja šis lēmums attiecas uz:

1) šā panta pirmajā daļā minēto atļauju saņemšanu, izņemot šā likuma 28.panta astotajā daļā noteikto gadījumu ;

2) būtisku izmaiņu A kategorijas un noteiktos gadījumos arī B kategorijas piesārņojošā darbībā;

3) atļaujas nosacījumu pārskatīšanu saskaņā ar šā likuma 32.panta trešās daļas 8.punktu;

4) B kategorijas piesārņojošu darbību, kad reģionālā vides pārvalde vai attiecīgā pašvaldība papildus šajā pantā noteiktajiem gadījumiem ir pieņēmusi lēmumu par sabiedrības viedokļa uzklauššanu.

(2) Sabiedrībai ir pieejama līdzdalībai lēmuma pieņemšanā nepieciešamā informācija, tai skaitā varbūtējo lēmumu būtība vai, ja iespējams tikai viens lēmums, - lēmuma projekts, kā arī visi lēmumi, kas attiecas uz A vai B kategorijas vai siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju izsniegšanu, izsniegto atļauju nosacījumi un informācija par monitoringa un kontroles rezultātiem.

(2¹) Sabiedrībai ir pieejama ar atļaujas izsniegšanu saistītā informācija, kura ir kompetentās institūcijas rīcībā.

(3) Ja iesniegums vai atļauja ietver informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju, reģionālā vides pārvalde, pamatojoties uz operatora iesniegumu, pieņem lēmumu par atsevišķu iesnieguma vai atļaujas sadaļu ierobežotu pieejamību. Šis noteikums neattiecas uz informāciju par emisiju, kā arī par avāriju risku.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003., 27.01.2005., 25.10.2007., 07.05.2009. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

28.pants. A un B kategorijas atļauju pieteikšana, izsniegšana un atcelšana

(1) Iesniegumu atļaujas saņemšanai sagatavo operators, ja nepieciešams, pieaicinot ekspertus.

(2) Iesniegumā sniedzama šāda informācija:

1) iekārta un tās darbība;

2) izejvielas un palīgmateriāli, citas vielas un enerģija, ko attiecīgā iekārta izmanto vai ražo;

3) iekārtas emisijas avoti, tai skaitā emisijas avoti, kuri rada vibrāciju un novada siltumu vidē;

4) vides apstākļi iekārtas darbības vietā;

5) to vielu raksturs un daudzums, kuras varētu tikt emitētas no iekārtas ūdenī, gaisā (izņemot siltumnīcefekta gāzu emisiju) vai augsnē, kā arī emisijas būtiskā ietekme uz vidi;

5¹) to vielu daudzums, kuras iekārta netipiskas darbības rezultātā varētu emitēt ūdenī, gaisā (izņemot siltumnīcefekta gāzu emisiju) vai augsnē;

6) tehnoloģija un citi paņēmieni, kurus paredzēts izmantot, lai novērstu vai, ja tas nav iespējams, samazinātu emisiju no attiecīgās iekārtas;

7) labākie pieejamie tehniskie paņēmieni, kādus A kategorijas darbības veicošais operators lieto vai paredzējis lietot, lai novērstu vai ierobežotu piesārņojuma rašanos;

8) pasākumi, kas tiks veikti, lai novērstu vai samazinātu atkritumu ražošanu un pārstrādātu iekārtas radītos atkritumus;

9) citi pasākumi, kas tiks veikti, lai nodrošinātu šā likuma II un III nodaļā noteikto prasību izpildi;

10) kārtība, kādā paredzēts veikt piesārņojošas darbības monitoringu.

(2¹) Iesniegumam pievieno šā panta otrajā daļā minētās informācijas kopsavilkumu, kurā nelieto specifiskus tehniskos aprakstus un terminus, lai tas būtu viegli saprotams sabiedrībai.

(3) Iesniegumā norāda piesārņojošas darbības iespējamās alternatīvas un pamato, kādēļ izraudzīts attiecīgais variants. Ja minētās alternatīvas jau izskatītas, novērtējot ietekmi uz vidi, operators iesniegumam pievieno ietekmes uz vidi novērtējuma noslēguma ziņojumu un atzinumu par to.

(4) Reģionālā vides pārvalde, izsniedzot atļauju piesārņojošas darbības veikšanai, kurai saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums, izvērtē un ņem vērā ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojumu un ievēro Vides pārraudzības valsts biroja atzinumā izvirzītās prasības par ietekmes uz vidi novērtējuma noslēguma ziņojumu.

(5) Atļauju izsniedz reģionālā vides pārvalde pēc iekārtas darbības vietas. Ja nepieciešams, reģionālā vides pārvalde pieaicina ekspertus, izņemot tos, kuri piedalījušies iesnieguma sagatavošanā.

(6) Reģionālā vides pārvalde pirms atļaujas izsniegšanas izvērtē sabiedrības līdzdalības procesa laikā iesniegtos priekšlikumus un, ievietojot tos savā interneta mājaslapā, dara sabiedrībai pieejamu arī informāciju par tiem atzinumiem un ieteikumiem, kas saņemti pirms atļaujas sabiedriskās apspriešanas.

(7) Reģionālā vides pārvalde izsniegto atļauju atceļ un aptur tās darbību, ja konstatē, ka operators sniedzis nepatiesu vai maldinošu informāciju. Reģionālā vides pārvalde ir tiesīga atcelt izsniegto atļauju un apturēt tās darbību, ja operators nesniedz reģionālās vides pārvaldes pieprasīto informāciju, kas nepieciešama lēmuma pieņemšanai par piesārņojošas darbības atļaujas izsniegšanu, uzsākot jaunu A vai B kategorijas piesārņojošu darbību, veicot būtiskas izmaiņas esošajā A vai B kategorijas piesārņojošā darbībā, kā arī piesārņojošas darbības atļaujas nosacījumu pārskatīšanai un atjaunošanai.

(8) Ja veicamajā A vai B kategorijas darbībā netiek plānotas izmaiņas, operators vismaz 30 dienas pirms atļaujas termiņa beigām iesniedz reģionālajai vides pārvaldei iesniegumu, kurā pieprasa jaunas atļaujas izsniegšanu, norādot, ka netiek plānotas darbības izmaiņas.

(9) Reģionālā vides pārvalde, pamatojoties uz operatora iesniegumu, kas iesniegts šā panta astotajā daļā noteiktajā gadījumā, izvērtē tās rīcībā esošo informāciju, kas attiecas uz operatoram iepriekš izsniegto A vai B kategorijas atļauju un tās nosacījumu grozījumiem (ja tādi ir izdarīti) un saskaņā ar šā likuma 32.panta pirmajā daļā noteikto izsniedz jaunu atļauju 30 dienu laikā no iesnieguma saņemšanas dienas.

(10) Ja šā panta astotajā daļā noteiktajā gadījumā reģionālajai vides pārvaldei ir nepieciešams pieprasīt no operatora papildu informāciju, tad laikposmu, kas operatoram vajadzīgs informācijas sagatavošanai un iesniegšanai reģionālajā vides pārvaldē, neieskaita šā panta devītajā daļā noteiktajā termiņā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002., 18.12.2003., 27.01.2005., 25.10.2007., 10.12.2009. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

28.¹ pants. Siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas pieteikšana, izsniegšana un atcelšana

(1) Iesniegumu atļaujas saņemšanai sagatavo operators, ja nepieciešams, pieaicinot ekspertus.

(2) Iesniegumā sniedzama šāda informācija:

1) iekārtas, tās darbības un tehnoloģijas apraksts;

2) izejvielas un palīgmateriāli, kuru izmantošana rada šā likuma 2.pielikumā minēto siltumnīcefekta gāzu emisiju;

3) iekārtas siltumnīcefekta gāzu emisijas avoti;

4) operatora plānotais piesārņojošas darbības monitorings un ikgadējo pārskatu sagatavošanas kārtība.

(3) Iesniegumam pievieno šā panta otrajā daļā minētās informācijas kopsavilkumu, kurā nelieto specifiskus tehniskos aprakstus un terminus, lai tas būtu viegli saprotams sabiedrībai.

(4) Atļauju izsniedz reģionālā vides pārvalde pēc iekārtas darbības vietas. Ja nepieciešams, reģionālā vides pārvalde pieaicina ekspertus, izņemot tos, kuri piedalījušies iesnieguma sagatavošanā.

(5) Ja operators nav saņēmis siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju, pēc 2005.gada 1.janvāra tas nedrīkst uzsākt vai turpināt šā likuma 2.pielikumā minētās piesārņojošās darbības.

(6) Reģionālā vides pārvalde izsniegto siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju atceļ, ja konstatē, ka operators sniedzis nepatiesu vai maldinošu informāciju.

(18.12.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

28.² pants. Valsts nodeva par A vai B kategorijas atļauju

Par atļaujas izsniegšanu A vai B kategorijas piesārņojošai darbībai un tās pārskatīšanu maksājama valsts nodeva. Nodevas apmēru un maksāšanas kārtību, kā arī atvieglojumus nosaka Ministru kabinets.

(16.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011. Pants stājas spēkā 01.03.2011. Sk. Pārejas noteikumu 28.punktu)

29.pants. Atļauja esošu piesārņojošu darbību turpināšanai un jaunu piesārņojošu darbību uzsākšanai

(1) Esošas A kategorijas un B kategorijas darbības ir tādas piesārņojošas darbības, kuru veikšanai nepieciešama A kategorijas vai B kategorijas atļauja un ir saņemtas citos normatīvajos aktos noteiktās atļaujas attiecībā uz piesārņojuma emisiju un kuras jau tiek veiktas vai tiek uzsāktas ne vēlāk kā gadu pēc Ministru kabineta noteiktā termiņa.

(2) Ministru kabinets nosaka termiņu, pēc kura nedrīkst uzsākt jaunu A kategorijas vai B kategorijas darbību bez attiecīgas atļaujas.

(3) Ministru kabinets nosaka termiņu, līdz kuram operatoram jāiesniedz iesniegums atļaujas saņemšanai attiecībā uz esošu A kategorijas vai B kategorijas darbību.

(4) Būtiskai A kategorijas vai B kategorijas darbības izmaiņai atļauja saņemama kārtībā, kāda noteikta A kategorijas vai B kategorijas atļaujas saņemšanai.

(5) Nevienam A kategorijas vai B kategorijas darbību nedrīkst turpināt pēc Ministru kabineta noteiktā termiņa, ja nav saņemta attiecīgā A kategorijas vai B kategorijas atļauja.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005. likumu, kas stājas spēkā 01.03.2005.)

30.pants. Informēšana par darbības izmaiņu, iekārtas operatora maiņu un iekārtas darbības pilnīgu pārtraukšanu

(1) Pirms darbības izmaiņas operators Ministru kabineta noteiktajā termiņā paziņo par to reģionālajai vides pārvaldei, kura izvērtē, vai šī izmaiņa uzskatāma par būtisku izmaiņu un vai ir nepieciešams izdarīt grozījumus atļaujas nosacījumos, un informē par to operatoru. Darbības izmaiņa, kuras rezultātā iekārtas darbības rādītāji pārsniedz šā likuma pielikumos minētos rādītājus, ir būtiska izmaiņa.

(2) Ja operators ir ieviesis darbības izmaiņu, kuras dēļ mainās piesārņojošas darbības kategorija, reģionālā vides pārvalde izskata jautājumu par citas kategorijas atļaujas izsniegšanu vai pieņem lēmumu, ka attiecīgajai piesārņojošai darbībai atļauja turpmāk nav nepieciešama.

(3) Ja mainās iekārtas operators, reģionālā vides pārvalde, pamatojoties uz operatora iesniegumu, precizē atļauju, ierakstot tajā datus par jauno operatoru, taču nemainot tās termiņu un nosacījumus. Iekārtas operatoru maiņas gadījumā līdzšinējais iekārtas operators sagatavo un iesniedz pārbaudei un apstiprināšanai ikgadējo pārskatu par siltumnīcefekta gāzu emisiju savas darbības periodā, kā arī nodod emisijas kvotas atbilstoši apstiprinātajā pārskatā minētajam apjomam. Šādu prasību nepiemēro, ja jaunais iekārtas operators reģionālajai vides pārvaldei iesniedz rakstveida apliecinājumu, ka sagatavos un iesniegs pārbaudei un apstiprināšanai ikgadējo pārskatu par siltumnīcefekta gāzu emisiju visā kalendārajā gadā, kurā notikusi iekārtas operatoru maiņa, kā arī nodos emisijas kvotas atbilstoši apstiprinātajā pārskatā minētajam apjomam.

(4) Ne vēlāk kā 30 dienas pirms iekārtas darbības pilnīgas pārtraukšanas operators iesniedz reģionālajai vides pārvaldei attiecīgu iesniegumu, norādot pasākumus, kas tiks veikti darbības vietas sakārtošanai atbilstoši atļaujas nosacījumiem. 30 dienu laikā pēc tam, kad no operatora saņemta informācija par vietas sakārtošanu atbilstošā stāvoklī, reģionālā vides pārvalde atceļ operatoram izdoto A vai B kategorijas atļauju un siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju. Siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju reģionālā vides pārvalde atceļ ar nākamā kalendārā gada 1.janvāri.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003., 25.10.2007. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

31.pants. A un B kategorijas atļauju nosacījumi

(1) Atļaujā ietver nosacījumus, kuru ievērošana nepieciešama, lai nodrošinātu cilvēku veselības aizsardzību un augstu vides kvalitāti — gaisa, virszemes ūdeņu, pazemes ūdeņu, augsnes un zemes dzīļu aizsardzību, kā arī nosaka:

1) emisijas limitus piesārņojošām vielām, kuras varētu tikt emitētas no iekārtas, ievērojot attiecīgās vielas raksturu un iespējamo piesārņojuma pārnesei no vienas vides citā (ūdens, gaiss, augsne), kā arī citu veidu emisijas limitus;

2) prasības, kas jāievēro operatoram, lai nodrošinātu cilvēku veselības un vides aizsardzību, kā arī atkritumu apsaimniekošanu, izmantojot dabas resursus un enerģiju, kā arī lietojot ķīmiskās vielas un ķīmiskos produktus;

3) pasākumus, kas saistīti ar iekārtai netipiskiem darbības apstākļiem, arī ar iekārtas darbības uzsākšanu (piemēram, iekārtas vai tās daļas darbības ieregulēšana vai testēšana pirms nodošanas ekspluatācijā vai pēc rekonstrukcijas saskaņā ar iekārtas tehniskajā dokumentācijā norādīto), iespējamām noplūdēm, nepareizu darbību, pēkšņu apstāšanos un darbības pārtraukšanu;

3¹) vides kvalitātes mērķus konkrētajai teritorijai vai saskaņā ar upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plānu veicamos pasākumus un to īstenošanas termiņus;

4) citus pasākumus, kas veicami, lai nodrošinātu šā likuma II nodaļā noteikto prasību izpildi;

5) prasības attiecībā uz iekārtas energoefektivitāti, kuras operators šā likuma 2.pielikumā minētajām iekārtām drīkst nepiemērot gadījumos, kad citādi nav iespējams ievērot siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas nosacījumus.

(2) A kategorijas atļaujas nosacījumus pamato ar labāko pieejamo tehnisko paņēmieni lietošanu, nenosakot konkrētu izmantojamās tehnoloģijas veidu, bet ņemot vērā attiecīgās iekārtas tehniskos raksturlielumus, tās ģeogrāfisko izvietojumu un vides apstākļus.

(3) Ja vides kvalitātes normatīvi paredz stingrākus nosacījumus, nekā tas izriet no prasības lietot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, A kategorijas atļaujā ietver citus nosacījumus, lai sasniegtu noteiktos vides kvalitātes normatīvus.

(4) B kategorijas atļaujas nosacījumus pamato ar attiecīgās piesārņojošās darbības raksturlielumiem, tās ģeogrāfisko izvietojumu un vides apstākļiem. Normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos B kategorijas atļaujā ietver konkrētās iekārtas tehniskos raksturlielumus.

(5) Atļaujā ietver nosacījumus, kas paredz samazināt piesārņojuma pārnesei lielākos attālumos, kā arī pārrobežu pārnesei.

(6) Ja piesārņojoša darbība tiek veikta vai to paredzēts veikt piesārņotā vai potenciāli piesārņotā vietā, reģionālā vides pārvalde atļaujas nosacījumos ietver prasību operatoram veikt piesārņotās vai potenciāli piesārņotās vietas izpēti vai piesārņotās vietas sanācību. Lēmums par izpēti vai sanācijas ietveršanu atļaujas nosacījumos tiek pieņemts saskaņā ar šā likuma VII nodaļu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002., 18.12.2003., 27.01.2005. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

31.¹ pants. Siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas nosacījumi

Siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujā ietver:

1) piesārņojošas darbības aprakstu un informāciju par iekārtas radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju;

2) prasības attiecībā uz operatoram veicamo siltumnīcefekta gāzu emisijas monitoringu, norādot monitoringa metodes un mērījumu biežumu;

3) ikgadējo pārskatu pārbaudes nosacījumus;

4) ikgadējo pārskatu iesniegšanas kārtību;

5) prasību katru gadu Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un termiņā nodot valsts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" emisijas kvotas, kas atbilst iepriekšējā kalendārajā gadā iekārtas emitētajam siltumnīcefekta gāzu daudzumam.

(18.12.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

32.pants. A un B kategorijas atļauju pārskatīšana, atjaunošana un pagarināšana

(1) A un B kategorijas atļauju izsniedz uz visu attiecīgās iekārtas darbības laiku.

(2) Reģionālā vides pārvalde Ministru kabineta noteiktajā kārtībā pārskata atļaujas nosacījumus un,

ja nepieciešams, tos atjauno vai papildina.

(3) Jautājumu par atļaujas izsniegšanu vai atļaujas nosacījumus pārskata šādos gadījumos:

1) ir saņemta informācija par piesārņojuma negatīvo ietekmi uz cilvēku veselību vai vidi, ir pārsniegti vides kvalitātes normatīvu robežlielumi vai izdarīti grozījumi normatīvajos aktos, kas nosaka vides kvalitātes normatīvus;

2) sakarā ar jauniem labākajiem pieejamiem tehniskajiem paņēmieniem ir iespējams būtiski samazināt emisiju, veicot A kategorijas darbību;

3) saskaņā ar valsts institūciju atzinumu procesa drošības garantēšanai ir nepieciešams lietot citu tehnoloģiju;

4) to nosaka citi normatīvie akti;

5) pirms piesārņojošas darbības izmaiņas;

6) ja tas paredzēts atļaujas nosacījumos;

7) šā likuma 50. un 51.pantā noteiktajos gadījumos;

8) ja iekārtas radītais piesārņojums ir tik būtisks, ka atļaujas nosacījumus vai tajā noteiktos emisijas limitus nepieciešams pārskatīt vai noteikt atļaujā jaunus emisijas limitus.

(3¹) Atļaujas nosacījumus šā panta trešās daļas 1. — 6. un 8.punktā un šā likuma 50.panta trešajā daļā minētajos gadījumos var pārskatīt, atjaunot vai papildināt visā atļaujas darbības laikā.

(3²) Atļauju pārskata un atjauno ik pēc septiņiem gadiem, izņemot šā panta trešajā daļā minētos gadījumus. Iekārtām, kuras atrodas vides pārvaldības un audita sistēmas (EMAS) reģistrētajās organizācijās, atļauju pārskata un atjauno ik pēc desmit gadiem. Ja piesārņojošas darbības ietekme uz cilvēku veselību vai vidi atļaujas izsniegšanas brīdī nav pietiekami noskaidrota, reģionālā vides pārvalde izsniedz atļauju, nosakot pārskatīšanas termiņu, kas nedrīkst būt ilgāks par trim gadiem.

(4) Operators iesniegumu jaunas atļaujas saņemšanai vai būtiskas izmaiņas ieviešanai piesārņojošā darbībā iesniedz attiecīgajā reģionālajā vides pārvaldē tādos termiņos un kārtībā, kādi paredzēti normatīvajos aktos, kuri nosaka atļauju izsniegšanu piesārņojošas darbības veikšanai, vai mēneša laikā pēc šā panta trešās daļas 1. — 4. vai 8.punktā minēto apstākļu atklāšanas.

(5) Reģionālā vides pārvalde, pamatojoties uz operatora iesniegumu, pagarina A vai B kategorijas atļaujas termiņu uz laiku, kas nepārsniedz trīs gadus, ja atļaujas pagarinājuma termiņā ir plānots pilnīgi pārtraukt iekārtas darbību. Šāds izsniegtās atļaujas termiņa pagarinājums pieļaujams tikai vienu reizi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003., 27.01.2005., 25.10.2007., 07.05.2009. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

V¹ nodaļa

Siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotas un emisijas kvotu sadales plāns

(Nodaļa 18.12.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.01.2004.)

32.¹ pants. Emisijas kvotu sadales plāns un iekārtu saraksts

(1) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, ņemot vērā arī sabiedrības viedokli, izstrādā un Ministru kabinets apstiprina emisijas kvotu sadales plānu valstī (turpmāk — sadales plāns)

katram šā likuma 24.¹ panta piektās daļas 1. un 2.punktā noteiktajam periodam. Sadales plānu noformē atbilstoši Eiropas Savienības tiesību aktiem.

(2) Sadales plānā nosaka emisijas kvotu kopējo daudzumu, kas tiks piešķirts operatoriem attiecīgajā periodā, un pievieno to iekārtu sarakstu, kuras veic šā likuma 2.pielikumā minētās piesārņojošās darbības, kā arī plānoto emisijas kvotu sadalījumu starp iekārtu operatoriem.

(3) Sadales plānu izstrādā, ievērojot šādus pamatnosacījumus:

1) kopējo emisijas kvotu daudzumu, kuru valsts piešķir operatoriem attiecīgajā periodā, saskaņo ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (turpmāk — Konvencija) Kioto protokolā Latvijai noteikto siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķi;

2) kopējo emisijas kvotu daudzumu nosaka, ņemot vērā esošās un prognozētās siltumnīcefekta gāzu emisijas no šā likuma 2.pielikumā minētajām iekārtām, kā arī siltumnīcefekta gāzu emisijas, uz kurām neattiecas šā likuma nosacījumi, ņemot vērā arī politikas plānošanas dokumentus enerģētikas jomā;

3) ievēro citu normatīvo aktu prasības, no kurām izriet siltumnīcefekta gāzu emisiju palielinājums;

4) ievēro noteikumu, ka attiecīgajai iekārtai piešķirto emisijas kvotu skaits nedrīkst pārsniegt tai nepieciešamo daudzumu, ņemot vērā iekārtas potenciālu (tai skaitā tehnoloģisko potenciālu) siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā;

5) emisijas kvotu sadalē kā nosacījumu var izmantot siltumnīcefekta gāzes emisiju uz vienu šā likuma 2.pielikumā minēto piesārņojošās darbības rezultātā saražotās produkcijas vienību un emisijas samazināšanā sasniedzamo progresu;

6) ietver informāciju par emisijas kvotu aprēķināšanas metodi un izmantojamiem bāzes (atskaites) gadiem emisiju noteikšanā;

7) ietver informāciju par kārtību, kādā operators saņem emisijas kvotas iekārtai, kurai plānota lielāka siltumnīcefekta gāzu emisija sakarā ar izmaiņām darbībā, ja tās ieviestas pēc sadales plāna iesniegšanas Eiropas Komisijai, kā arī jaunai iekārtai, attiecībā uz kuru ir saņemta siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja pēc sadales plāna iesniegšanas Eiropas Komisijai un kura nav iekļauta sadales plānā;

8) ietver informāciju par jau veiktajiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas pasākumiem, arī izmantojot labāko pieejamo tehnisko paņēmieni vadlīnijas A kategorijas iekārtām;

9) ņem vērā tīro tehnoloģiju, arī energoefektīvo tehnoloģiju ietekmi uz siltumnīcefekta gāzu emisiju;

10) ietver informāciju par šā plāna apspriešanas gaitā izteiktajiem sabiedrības priekšlikumiem un informāciju par to, kā attiecīgie priekšlikumi tiks izvērtēti pirms lēmuma par emisijas kvotu piešķiršanu pieņemšanas;

11) var ietvert informāciju par konkurences ievērošanu attiecībā uz tādiem uzņēmumiem (uzņēmēj sabiedrībām), kas nav Eiropas Savienības dalībvalstu uzņēmumi;

12) neietver normas, kuras diskriminē uzņēmumus vai nozares, kā arī nosacījumus, kurus var atzīt par normatīvajiem aktiem neatbilstošu valsts atbalstu;

13) nosaka maksimālo emisiju samazināšanas vienību un sertificētas emisiju samazināšanas vienību daudzumu, ko operatori drīkst izmantot Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā, kā

procentuālo daļu no katrai iekārtai piešķirtā emisijas kvotu daudzuma. Emisiju samazināšanas vienības piešķir saskaņā ar Konvencijas Kioto protokola 6.pantu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar Konvenciju vai Konvencijas Kioto protokolu. Sertificētas emisiju samazināšanas vienības piešķir saskaņā ar Konvencijas Kioto protokola 12.pantu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar Konvenciju vai Konvencijas Kioto protokolu.

Šis punkts attiecas uz sadales plānu, kuru izstrādā šā likuma 24.¹ panta piektās daļas 2.punktā noteiktajam periodam.

(4) Pēc tam, kad sadales plānu apstiprinājis Ministru kabinets, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija iesniedz to apstiprināšanai Eiropas Komisijā.

(5) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija izstrādā un Ministru kabinets apstiprina iekārtu sarakstu katram šā likuma 24.¹ panta piektās daļas 3.punktā minētajam periodam.

(6) Iekārtu sarakstā ietver stacionārās tehnoloģiskās iekārtas, kuras veic šā likuma 2.pielikumā minētās piesārņojošās darbības, kā arī stacionārās tehnoloģiskās iekārtas, kurām izsniegtas siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas šā likuma 24.¹ panta trešajā daļā noteiktajā kārtībā. Iekārtu sarakstā nosaka ikgadējo bezmaksas emisijas kvotu sadalījumu starp operatoriem.

(7) Iekārtu sarakstu izstrādā atbilstoši Eiropas Savienības tiesību aktiem emisijas kvotu sadales jomā, kā arī ņemot vērā Ministru kabineta noteikumus par bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanu elektroenerģijas ražošanai, ja Ministru kabinets pieņēmis lēmumu atbalstīt bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanu elektroenerģijas ražošanai.

(8) Lai sagatavotu iekārtu sarakstu, operators atbilstoši Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pieprasījumam iesniedz attiecīgajai reģionālajai vides pārvaldei pilnīgu un pārbaudītu informāciju, kas nepieciešama, lai aprēķinātu bezmaksas emisijas kvotas attiecīgajai iekārtai. Informāciju iesniedz par iekārtas darbību laika posmā no 2005.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim. Reģionālā vides pārvalde pieņem lēmumu par iesniegtās informācijas apstiprināšanu.

(9) Šā panta astotajā daļā minēto informāciju pārbauda un apstiprina, ievērojot prasības, kas ikgadējo pārskatu par siltumnīcefekta gāzu emisiju pārbaudei un apstiprināšanai noteiktas normatīvajos aktos par kārtību, kādā tiek veikts siltumnīcefekta gāzu emisiju monitorings, kā arī tiek pārbaudīti un apstiprināti ikgadējie pārskati par siltumnīcefekta gāzu emisiju.

(10) Reģionālā vides pārvalde nodrošina apstiprinātās informācijas iesniegšanu Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai.

(11) Pēc tam, kad iekārtu sarakstu ir apstiprinājis Ministru kabinets, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija iesniedz to apstiprināšanai Eiropas Komisijai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005., 06.04.2006., 17.06.2010., 16.12.2010. un 14.07.2011. likumu, kas stājas spēkā 04.08.2011.)

32.² pants. Emisijas kvotu sadale

(1) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, izvērtējot arī sabiedrības viedokli un ņemot vērā Eiropas Komisijas apstiprināto sadales plānu vai iekārtu sarakstu, pieņem lēmumu par emisijas kvotu piešķiršanu operatoram, kurš saņēmis siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju.

(1¹) Operatoram, kurš saņēmis siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju tām šā likuma 2.pielikumā minētajām piesārņojošām darbībām, kuru ražošanas jauda vai saražotais produkcijas apjoms nepārsniedz šā likuma 2.pielikumā minētos rādītājus, emisijas kvotas Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija piešķir pēc Eiropas Komisijas lēmuma par operatora iekļaušanu

Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā.

(2) Emisijas kvota derīga tā perioda laikā, uz kuru tā izsniegta.

(3) Līdz 2012.gada 1.janvārim operators saņem emisijas kvotas bez maksas. Sākot ar 2012.gada 1.janvāri, gaisa kuģu operatoriem un, sākot ar 2013.gada 1.janvāri, operatoriem emisijas kvotas, izņemot bez maksas piešķirtās emisijas kvotas, izsola.

(3¹) Finanšu līdzekļus, kas iegūti, izsolot šā panta trešajā daļā minētās emisijas kvotas (turpmāk — izsoļu ieņēmumi), ieskaita Valsts kasē atvērtajā valsts pamatbudžeta ieņēmumu kontā atbilstoši valsts budžeta ieņēmumu klasifikācijai.

(3²) Valsts pamatbudžetā kārtējam gadam un ilgtermiņa saistībās turpmākajiem gadiem finansējumu šā panta 4.⁴ daļā minētajiem mērķiem paredz kā dotāciju no vispārējiem ieņēmumiem atsevišķā Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas budžeta programmā (apakšprogrammā) atbilstoši iepriekšējos gados iegūto un neizlietoto izsoļu ieņēmumu apmēram.

(3³) Šā panta 3.² daļā minētās programmas (apakšprogrammas) izpildītāja ir Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija.

(4) Jaunai iekārtai, kas saņēmusi siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju:

1) pēc sadales plāna iesniegšanas Eiropas Komisijai un kas nav iekļauta sadales plānā, kā arī iekārtai, kurai pēc izmaiņu ieviešanas darbībā saskaņā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas nosacījumiem plānota lielāka siltumnīcefekta gāzu emisija, emisijas kvotas piešķir sadales plānā noteiktajā kārtībā. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija pieņem lēmumu par emisijas kvotu piešķiršanu attiecīgajam operatoram, ievērojot šā likuma 32.¹ panta trešās daļas 3., 4., 8., 9. un 12.punktā minētos pamatnosacījumus;

2) pēc iekārtu saraksta iesniegšanas Eiropas Komisijai un kas nav iekļauta iekārtu sarakstā, kā arī iekārtai, kurai pēc izmaiņu ieviešanas darbībā saskaņā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas nosacījumiem plānota lielāka siltumnīcefekta gāzu emisija, emisijas kvotas piešķir saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem emisijas kvotu sadales jomā. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija pieņem lēmumu par emisijas kvotu piešķiršanu attiecīgajam operatoram, ievērojot Eiropas Savienības tiesību aktus emisijas kvotu sadales jomā.

(4¹) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija pieņem lēmumu:

1) piešķirt emisijas kvotas operatoram, kuram izdota siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja, nepiešķirot tās iepriekšējam iekārtas operatoram, ja ir mainījies iekārtas operators;

2) nepiešķirt emisijas kvotas operatoram, kuram atcelta siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja;

3) par emisijas kvotu piešķiršanu gaisa kuģa operatoram Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(4²) Gaisa kuģu operatoriem emisijas kvotas piešķir uz šādiem periodiem:

1) pirmais periods — no 2012.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 31.decembrim;

2) otrais un turpmākie periodi — astoņi kalendārie gadi, sākot ar 2013.gada 1.janvāri.

(4³) Sākot ar 2013.gada 1.janvāri, paredz emisijas kvotu rezervi jauniem gaisa kuģu operatoriem, kā arī strauji augošiem gaisa kuģu operatoriem, kuri atbilst Ministru kabineta noteiktajiem kritērijiem.

Lēmumu par emisijas kvotu piešķiršanu no rezerves Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija pieņem Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(4⁴) Izsoļu ieņēmumus izmanto, lai mazinātu klimata pārmaiņas un nodrošinātu pielāgošanos klimata pārmaiņām, tai skaitā:

1) siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanai vai ierobežošanai enerģētikas, rūpniecības, transporta, lauksaimniecības un atkritumu apsaimniekošanas nozarēs, arī tādu projektu un finanšu instrumentu finansēšanai, kuru mērķis ir:

a) paaugstināt ēku vai tehnoloģisko iekārtu un transportlīdzekļu energoefektivitāti,

b) paplašināt atjaunojamo energoresursu izmantošanu,

c) veicināt pielāgošanos klimata pārmaiņām nacionālā un reģionālā mērogā, tai skaitā tādu projektu finansēšanai, kuros paredzēta pilotpasākumu īstenošana ekstremālo laikapstākļu negatīvās ietekmes mazināšanai un novēršanai;

2) siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas vai ierobežošanas iespēju, kā arī iespēju pielāgoties klimata pārmaiņām palielināšanai, arī tādu projektu un finanšu instrumentu finansēšanai, kuru mērķis ir:

a) izstrādāt vides tehnoloģijas, kas nodrošina energoefektivitātes paaugstināšanu, atjaunojamo energoresursu izmantošanu, siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanu tehnoloģiskajos procesos vai pielāgošanos klimata pārmaiņām,

b) īstenot klimata politikas pasākumus, kas vērsti uz siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanu un pielāgošanos klimata pārmaiņām, kā arī sagatavot integrēšanai dažādās nozarēs nepieciešamos pētījumus, plānošanas un tehniskos dokumentus,

c) īstenot izglītojošus pasākumus, kuru rezultātā uzlabojas sabiedrības izpratne un zināšanas par klimata pārmaiņām un pasākumiem, kas veicami, lai tās mazinātu un nodrošinātu pielāgošanos klimata pārmaiņām, un kuri veicina patērētāju paradumu maiņu, kā arī sekmē zemas oglekļa emisijas ekonomikas attīstību Latvijā;

3) Konvencijas un tās Kioto protokola saistību, kā arī citu starptautisko saistību izpildei siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas jomā;

4) Latvijas dalībai Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā, arī emisijas kvotu izsolīšanas procesa nodrošināšanas administratīvo izmaksu segšanai.

(4⁵) Izsoļu ieņēmumu izmantošanā ņem vērā pasākumu ietekmi ne vien uz siltumnīcefekta gāzu emisijas daudzumu, bet arī uz vides kvalitāti kopumā, tai skaitā citu piesārņojošo vielu emisiju, pārrobežu gaisa piesārņojumu, dabiskajiem biotopiem.

(4⁶) Izsoļu ieņēmumu izmantošanu šā panta 4.⁴ daļas 1. un 2.punktā minētajiem mērķiem nodrošina, organizējot atklātos projektu iesniegumu konkursus. Ministru kabinets izdod atklāto projektu iesniegumu konkursu nolikumus, kuros nosaka projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijus, projektu iesniegumu iesniegšanas, izskatīšanas, apstiprināšanas un finansējuma piešķiršanas kārtību, kā arī projektu īstenošanas, pārskatu iesniegšanas un pārbaudes kārtību.

(4⁷) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija sagatavo un, sākot ar 2013.gadu, līdz kārtējā gada 1.aprīlim iesniedz Ministru kabinetam informatīvo ziņojumu par izsoļu ieņēmumu izmantošanu iepriekšējā gadā, tai skaitā informāciju par finansētajiem pasākumiem, par panākto

siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumu, par to, kādi sasniegumi gūti, nodrošinot pielāgošanos klimata pārmaiņām, kā arī par nodrošināto vides kvalitātes uzlabojumu kopumā.

(5) Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" proporcionāli sadala attiecīgā perioda bez maksas piešķiramo kopējo emisijas kvotu daudzumu katram perioda gadam un pārskaita to uz operatora un gaisa kuģa operatora kontu siltumnīcefekta gāzu emisijas vienību reģistrā (turpmāk arī — emisijas reģistrs).

(6) Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" katru gadu līdz 28.februārim emisijas reģistrā sadala emisijas kvotas pa operatoru un gaisa kuģa operatoru kontiem un valsts kontu emisijas kvotu izsolēm, ievērojot Eiropas Komisijas apstiprināto iekārtu sarakstu, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas lēmumus par emisijas kvotu piešķiršanu un Eiropas Savienības tiesību aktus emisijas kvotu izsoļu jomā.

(7) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā nodrošināma Latvijai piešķirto siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu izsolīšana.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005., 06.04.2006., 25.10.2007., 10.12.2009., 17.06.2010., 16.12.2010. un 14.07.2011. likumu, kas stājas spēkā 04.08.2011.)

32.³ pants. Darbības ar emisijas kvotām

(1) Operators un gaisa kuģa operators katru gadu līdz 30.aprīlim nodod valsts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" emisijas kvotas, kas atbilst iepriekšējā kalendārajā gadā iekārtas vai gaisa kuģa emitētajam siltumnīcefekta gāzu daudzumam, kurš pārbaudīts saskaņā ar šā likuma 45.panta septīto un 7.¹ daļu un kuram ekvivalentu emisijas kvotu daudzumu valsts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" anulē emisijas reģistrā.

(2) Operators un gaisa kuģa operators, kurš nav nodevis šā panta pirmajā daļā minētās emisijas kvotas, maksā dabas resursu nodokli normatīvajos aktos par dabas resursu nodokli noteiktajā apmērā un kārtībā. Dabas resursu nodokļa samaksa neatbrīvo operatoru un gaisa kuģa operatoru no attiecīgo emisijas kvotu nodošanas.

(3) Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" katru gadu līdz 30.maijam apkopo informāciju par operatoriem un gaisa kuģa operatoriem, kuri nav izpildījuši šā panta pirmās daļas nosacījumus. Šādos gadījumos operatoriem un gaisa kuģa operatoriem tiek dotas ne mazāk kā 14 dienas rakstveida paskaidrojuma iesniegšanai. Pēc šā paskaidrojuma izvērtēšanas valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" pieņem lēmumu par minētās informācijas publicēšanu savā interneta mājas lapā un laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

(3¹) Ja gaisa kuģa operators nepilda šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktos pienākumus, valsts aģentūra "Civilās aviācijas aģentūra" (turpmāk — Civilās aviācijas aģentūra) var iesniegt Eiropas Komisijai lūgumu pieņemt lēmumu par attiecīgā gaisa kuģa operatora darbības aizliegumu. Ja Eiropas Komisija ir pieņēmusi lēmumus pēc Latvijas vai kādas citas Eiropas Savienības dalībvalsts lūguma, tad Civilās aviācijas aģentūra informē Eiropas Komisiju par visiem pasākumiem, kas veikti, lai izpildītu šādus lēmumus.

(4) Četrus mēnešus pēc kārtējā perioda sākuma valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" atceļ emisijas kvotas, kurām beidzies derīguma termiņš un kuras nav nodotas atbilstoši šā likuma noteikumiem par siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas nosacījumu izpildi.

(5) Emisijas kvotas īpašnieks var būt jebkura fiziskā vai juridiskā persona (turpmāk arī — persona).

Persona, kurai pieder emisijas kvota, drīkst bez ierobežojumiem pārskaitīt to citai personai.

(6) Pēc emisijas kvotu īpašnieka pieprasījuma valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" emisijas reģistrā atceļ attiecīgo emisijas kvotu daudzumu.

(7) Šā panta pirmās daļas nosacījumu izpildei Latvijā ir derīgas arī emisijas kvotas, kuras izdevusi Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentā institūcija vai citas valsts kompetentā institūcija, ja attiecīgās valsts izsniegtās emisijas kvotas ir atzinusi Eiropas Komisija.

(8) Persona nodrošina tai piešķirto emisijas kvotu, kā arī ar emisijas kvotām veikto darbību uzskaiti atbilstoši grāmatvedību reglamentējošiem normatīvajiem aktiem.

(9) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā emisijas kvotas tiek piešķirtas, uzkrātas, pārskaitītas, nodotas, aizstātas un atceltas.

(10) Ministru kabinets lemj par darbībām ar emisijas kvotu atlikumu (starpība starp sadales plānā paredzētajām emisijas kvotām šā likuma 32.¹ panta trešās daļas 7.punktā minētajām iekārtām un šīm iekārtām piešķirtajām emisijas kvotām) un par darbībām ar emisijas kvotām, kuras nepiešķir saskaņā ar šā likuma 32.¹ panta trešās daļas 4.punktā minēto potenciālu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005., 06.04.2006., 10.12.2009. un 17.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 05.07.2010.)

32.⁴ pants. Siltumnīcefekta gāzu emisijas vienību reģistrs

(1) Darbības ar emisijas kvotām tiek veiktas elektroniskā veidā, izmantojot emisijas reģistru, kuru izveido un uztur Eiropas Komisija. Emisijas reģistrs ir pieejams sabiedrībai tiešsaistes režīmā.

(2) Emisijas reģistrā uzkrāj emisijas kvotas un siltumnīcefekta gāzu emisijas vienības, kas piešķirtas saskaņā ar Konvencijas Kioto protokolu, un veic attiecīgo siltumnīcefekta gāzu emisijas vienību un emisijas kvotu sadales, pārskaitījumu, nodošanas, aizstāšanas, atcelšanas un dzēšanas procedūras.

(3) Emisijas reģistra valsts administrators saskaņā ar Eiropas Komisijas 2010.gada 7.oktobra regulu (ES) Nr.920/2010 par standartizētu un drošu reģistru sistēmu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2003/87/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu Nr.280/2004/EK (Dokuments attiecas uz EEZ) ir valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" (turpmāk — valsts administrators). Valsts administrators veic Latvijas valsts kontu, Latvijas operatoru kontu, Latvijas gaisa kuģu operatoru kontu un Latvijas jurisdikcijā esošo emisijas reģistra kontu administrēšanu.

(4) Valsts administrators nodrošina ierobežotas pieejamības informācijas aizsardzību normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(14.07.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.08.2011.)

32.⁵ pants. Iekārtu kopfondi

(1) Operatori, kuri veic šā likuma 2.pielikumā minēto viena veida piesārņojošo darbību un vēlas izveidot iekārtu kopfondu šā likuma 24.¹ panta piektajā daļā minētajam pirmajam, otrajam vai abiem šiem periodiem, Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un termiņā iesniedz valsts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" iesniegumu par kopfonda izveidi, norādot tajā kopfondā iekļaujamās iekārtas un periodu, uz kuru vēlas izveidot kopfondu, kā arī apliecinot, ka kopfonda iekārtu operatoru pilnvarotā persona spēs izpildīt šā panta otrajā un trešajā daļā minētās saistības.

(2) Iekārtu operatoru pilnvarotajai personai:

1) piešķir visas kopfondā apvienoto iekārtu emisijas kvotas;

2) neatļauj veikt turpmākus emisijas kvotu pārskaitījumus, ja gada pārskats par kādu kopfondā apvienoto iekārtu nav pārbaudīts un apstiprināts atbilstoši šā likuma 45.panta septītās daļas prasībām.

(3) Pilnvarotā persona nodod valsts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" emisijas kvotas, kas atbilst kopfondā apvienoto iekārtu iepriekšējā kalendārajā gadā emitētajam siltumnīcefekta gāzu daudzumam, kurš pārbaudīts saskaņā ar šā likuma 45.panta septīto daļu un kuram ekvivalentu emisijas kvotu daudzumu valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" atceļ emisijas reģistrā.

(4) Ja nav nodotas šā panta trešajā daļā minētās emisijas kvotas, pilnvarotā persona maksā dabas resursu nodokli normatīvajos aktos par dabas resursu nodokli noteiktajā apmērā un kārtībā. Dabas resursu nodokļa samaksa neatbrīvo pilnvaroto personu no attiecīgo emisijas kvotu nodošanas. Ja pilnvarotā persona nav nodevusi šā panta trešajā daļā minētās emisijas kvotas, katrs kopfondā apvienotās iekārtas operators ir atbildīgs par emisijas kvotu nodošanu valsts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" un dabas resursu nodokļa samaksu proporcionāli savām kopfondā nodotajām emisijas kvotām.

(5) Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" katru gadu līdz 30.maijam apkopo informāciju par kopfonda iekārtu operatoru pilnvarotajām personām, kuras nav izpildījušas šā panta trešās daļas nosacījumus. Šādos gadījumos kopfonda iekārtu operatoru pilnvarotajām personām tiek dotas ne mazāk kā 14 dienas rakstveida paskaidrojuma iesniegšanai. Pēc šā paskaidrojuma izvērtēšanas valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" pieņem lēmumu par minētās informācijas publicēšanu centra mājaslapā internetā un laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

(6) Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" iesniedz apstiprināšanai Eiropas Komisijā iesniegumu par kopfonda izveidošanu, norādot tajā kopfondā iekļaujamās iekārtas un periodu, uz kuru vēlas veidot kopfondu. Kopfondu atļauts veidot tikai pēc tam, kad Eiropas Komisija apstiprinājusi iesniegumu.

(7) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā tiek veidoti iekārtu kopfondi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

32.⁶ pants. Nepārvarama vara

(1) Operatoram ir tiesības iesniegt Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai ar nepārvaramu varu motivētu iesniegumu emisijas kvotu saņemšanai papildus šajā likumā noteiktajai kārtībai (turpmāk — papildu emisijas kvotas) šā likuma 24.panta piektās daļas 1.punktā minētajā periodā.

(2) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija var pieņemt lēmumu par papildu emisijas kvotu piešķiršanu vienīgi tad, ja ir saņemta Eiropas Komisijas atļauja.

(3) Papildu emisijas kvotas nedrīkst nodot citai personai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

32.⁷ pants. Sabiedrības informēšana un līdzdalība emisijas kvotu sadalē

(1) Sadales plāns, lēmumi par emisijas kvotu piešķiršanu un par iekārtām, kuras uz laiku atbrīvotas

no prasības saņemt siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju, ir pieejami sabiedrībai valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību “Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs” interneta mājas lapā.

(1¹) Lēmumi par emisijas kvotu piešķiršanu gaisa kuģu operatoriem tiek publicēti sabiedrības ar ierobežotu atbildību “Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs” un Civilās aviācijas aģentūras mājaslapā internetā.

(2) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija nodrošina sabiedrības viedokļu uzklauššanu par izstrādāto sadales plāna projektu un lēmuma par emisijas kvotu piešķiršanu projektu, dodot iespēju iesniegt priekšlikumus vismaz 30 dienas.

(3) Sabiedrībai ir pieejami siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju nosacījumi, šā likuma 45.panta septītajā daļā minētie pārbaudītie ikgadējie pārskati, kā arī informācija par monitoringa un pārbaudes rezultātiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005., 10.12.2009. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

32.⁸ pants. Informācija Eiropas Komisijai

(1) Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību “Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs”:

1) sniedz Eiropas Komisijai informāciju par siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju un emisijas kvotu sistēmas ieviešanu valstī atbilstoši Eiropas Komisijas noteiktajam pārskata sniegšanas periodam un pārskata formām;

2) ievieto šā panta pirmajā daļā minētos pārskatus savā interneta mājas lapā mēneša laikā pēc nosūtīšanas Eiropas Komisijai.

(2) Ja operators veic vienu vai vairākas šā likuma 2.pielikuma II nodaļā minētās piesārņojošās darbības ar iekārtām, kas nav minētas šā likuma 2.pielikuma I nodaļā (turpmāk — jaunās piesārņojošās darbības), operators Valsts vides dienestam rakstveidā iesniedz pilnīgus un pārbaudītus datus par iekārtas emitēto siltumnīcefekta gāzu emisijas apjomu no piesārņojošām darbībām, kas minētas šā likuma 2.pielikuma II nodaļā. Datus iesniedz par katru kalendāra gadu laikposmā no 2005.gada līdz 2009.gadam (ieskaitot), ņemot vērā periodu, kurā iekārta atbilst šā likuma 2.pielikuma II nodaļā minētajiem nosacījumiem.

(3) Valsts vides dienests pieņem lēmumu par šā panta otrajā daļā minēto datu apstiprināšanu. Datus pārbauda un apstiprina, ievērojot prasības, kas ikgadējo pārskatu par siltumnīcefekta gāzu emisiju pārbaudei un apstiprināšanai noteiktas normatīvajos aktos par kārtību, kādā tiek veikts siltumnīcefekta gāzu emisijas monitoringa, kā arī tiek pārbaudīti un apstiprināti ikgadējie pārskati par siltumnīcefekta gāzu emisiju.

(4) Valsts vides dienests apkopo un iesniedz Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai šā panta otrajā daļā minēto informāciju par jaunajām piesārņojošajām darbībām, un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija šo informāciju iesniedz Eiropas Komisijai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005., 10.12.2009., 17.06.2010. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

V² nodaļa

Iekārtu darbības apturēšana

(Nodaļa 25.10.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.11.2007. Nodaļa stājas spēkā 01.01.2008. Sk. Pārejas noteikumus.)

32.⁹ pants. Iekārtas darbības apturēšanas nosacījumi

(1) Iekārtas darbību aptur, ja nav saņemta nepieciešamā A vai B kategorijas piesārņojošas darbības atļauja vai siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja. Tas neattiecas uz gadījumiem, kad A vai B kategorijas piesārņojošas darbības atļauja apturēta vai izsniegtā atļauja atcelta apstrīdēšanas procedūras ietvaros.

(2) Iekārtas darbību aptur, ja nepieciešamā atļauja ir saņemta, bet:

1) operatora prettiesiskas rīcības dēļ iekārta ir radījusi vai var radīt vides piesārņojumu, kas nodara vai var nodarīt būtisku kaitējumu videi vai cilvēku veselībai;

2) darbinot iekārta, atkārtoti tiek pārkāpti vides aizsardzības normatīvie akti vai netiek pildīti vides aizsardzības valsts iestāžu administratīvie akti.

(3) Iekārtas darbību aizliedz uzsākt vai var apturēt, ja operatora atbildīgā persona noteiktā termiņā nav iesniegusi drošības pārskatu vai rūpniecisko avāriju novēršanas programmu.

(4) Iekārtas darbību aizliedz uzsākt vai aptur, ja operatora atbildīgās personas veiktajiem pasākumiem rūpniecisko avāriju riska un avāriju seku smaguma samazināšanai ir būtiski trūkumi.

(5) Ja piesārņojumu rada nevis visa iekārta, bet tikai kāda tās daļa, aptur tikai tās daļas darbību, kura rada piesārņojumu vai rūpniecisko avāriju risku.

(6) Iekārtas vai tās daļas darbību neaptur, ja apturēšana var nodarīt videi, cilvēku veselībai vai dzīvnieku labturībai lielāku kaitējumu nekā iekārtas radītais piesārņojums. Pēc Veselības inspekcijas vai Pārtikas un veterinārā dienesta atzinuma saņemšanas Valsts vides dienests pieņem rakstveida lēmumu. Lēmumā operatoram nosaka saistošus ierobežojošus nosacījumus attiecībā uz iekārtas turpmāko darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

32.¹⁰ pants. Iekārtas darbības apturēšanas kārtība

(1) Pirms iekārtas darbības apturēšanas Valsts vides dienesta ģenerāldirektors, viņa vietnieks vai reģionālās vides pārvaldes direktors izdod un nosūta iekārtas operatoram brīdinājumu par iekārtas darbības iespējamo apturēšanu, ja netiks novērsti brīdinājumā minētie pārkāpumi. Brīdinājums nav apstrīdams un pārsūdzams.

(2) Brīdinājumā norāda operatora izdarītos pārkāpumus un citus apstākļus, kas var būt par pamatu iekārtas darbības apturēšanai, un nosaka termiņu no trim dienām līdz trim mēnešiem brīdinājumā minēto pārkāpumu novēršanai. Ja operators mēneša laikā izstrādā un iesniedz Valsts vides dienestam akceptēšanai pasākumu plānu pārkāpumu novēršanai, Valsts vides dienesta amatpersona, kura izdevusi brīdinājumu, pārkāpumu novēršanas termiņu pagarina līdz deviņiem mēnešiem, ja vien pārkāpumu nav iespējams novērst ātrāk un piesārņojums nerada būtisku kaitējumu vai risku videi vai cilvēku veselībai.

(3) Ja brīdinājumā noteiktajā termiņā pārkāpumi nav novērsti vai nav veikti pasākumu plānā noteiktie pasākumi, Valsts vides dienesta ģenerāldirektors pieņem lēmumu par iekārtas darbības apturēšanu.

(4) Ja operators darbību uzsāk vai veic bez nepieciešamās A vai B kategorijas piesārņojošas darbības atļaujas vai arī uzsāk darbību bez siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas, lēmumu par iekārtas darbības apturēšanu pieņem, operatoru iepriekš nebrīdinot.

(5) Lēmums par iekārtas darbības apturēšanu stājas spēkā un izpildāms nekavējoties. Lēmumu var apstrīdēt šā likuma 50.panta desmitajā daļā noteiktajā kārtībā Vides pārraudzības valsts birojā. Vides pārraudzības valsts biroja lēmumu var pārsūdzēt tiesā. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(6) Iekārtas darbības apturēšanu nodrošina iekārtas operators tā, lai tās apturēšana radītu pēc iespējas mazāku kaitējumu videi. Valsts vides dienesta ģenerāldirektoram ir tiesības uzdot operatoram noplombēt vai norobežot pieeju tehnoloģiskajām ierīcēm vai telpām, kas ved uz iekārtu darbināšanas ierīcēm, lai nodrošinātu, ka lēmums par iekārtas darbības apturēšanu tiek izpildīts. Pieeju tehnoloģiskajām ierīcēm vai minētajām telpām operators noplombē vai norobežo tās vides aizsardzības institūcijas pārstāvja klātbūtnē, kura ir izteikusi brīdinājumu par iekārtas darbības apturēšanu.

32.¹¹ pants. Iekārtas darbības atjaunošana

(1) Operators iesniedz Valsts vides dienestam iesniegumu, kurā norāda, ka lēmumā par iekārtas darbības apturēšanu norādītie pārkāpumi ir novērsti un dotie uzdevumi izpildīti. Iesniegumam pievieno dokumentus, kas apliecina tajā minētos faktus.

(2) Valsts vides dienests piecu darbdienu laikā pārbauda lēmumā par iekārtas darbības apturēšanu norādīto pārkāpumu novēršanu un do to uzdevumu izpildi. Valsts vides dienesta ģenerāldirektors pieņem lēmumu par iekārtas darbības pilnīgu vai daļēju atjaunošanu vai atteikumu atjaunot iekārtas darbību. Valsts vides dienesta ģenerāldirektora lēmumu var apstrīdēt šā likuma 50.panta desmitajā daļā noteiktajā kārtībā Vides pārraudzības valsts birojā. Vides pārraudzības valsts biroja lēmumu var pārsūdzēt tiesā. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

VI nodaļa

Piesārņotu un potenciāli piesārņotu vietu apzināšana un reģistrācija

33.pants. Piesārņotu un potenciāli piesārņotu vietu apzināšana un sākotnējā izvērtēšana

(1) Piesārņotas un potenciāli piesārņotas vietas attiecīgajā administratīvajā teritorijā apzina un sākotnēji izvērtē pašvaldība sadarbībā ar attiecīgo reģionālo vides pārvaldi.

(2) Aizsardzības ministrija apzina un sākotnēji izvērtē savā valdījumā esošās piesārņotās teritorijas un informē par tām attiecīgo pašvaldību un reģionālo vides pārvaldi.

(3) Piesārņotu un potenciāli piesārņotu vietu apzināšanas metodes un kārtību, kā arī finansēšanas kārtību, datu apkopošanas un izmantošanas nosacījumus reglamentē Ministru kabinets.

(4) Piesārņotu un potenciāli piesārņotu vietu apzināšanas un sākotnējās izvērtēšanas rezultāti ir brīvi pieejami sabiedrībai.

34.pants. Piesārņotu un potenciāli piesārņotu vietu reģistrācija un teritorijas izmantošanas ierobežojumi

(1) Piesārņotas un potenciāli piesārņotas vietas reģistrē reģionālās vides pārvaldes Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Militāri piesārņotas teritorijas reģionālās vides pārvaldes reģistrē pēc Aizsardzības ministrijas atzinuma.

(2) Pēc piesārņotas vietas reģistrācijas un reģionālās vides pārvaldes atzinuma saņemšanas pašvaldība nosaka ierobežojumus teritorijas plānojumā, kā arī ierobežojumus attiecībā uz dzīvošanu šajā teritorijā un citādu šīs teritorijas izmantošanu, ja tas ir nepieciešams, lai aizsargātu cilvēku veselību vai vidi. Veselības inspekcija nosaka cilvēku veselības aizsardzības nodrošināšanai nepieciešamos ierobežojumus.

(3) Ierobežojumi tiek noteikti, ņemot vērā piesārņojošo vielu bīstamības pakāpi, iespējamo iedarbību uz cilvēkiem, kas dzīvo apkārtējās teritorijās, šo teritoriju vides kvalitāti un nepieciešamību nākotnē

veikt sanācijas pasākumus.

(4) Aizsardzības ministrija sniedz ieteikumus par attiecīgu ierobežojumu noteikšanu militāri piesārņotām teritorijām, kuras nav tās valdījumā, un nosaka ierobežojumus teritorijām, kuras ir tās valdījumā.

(5) Institūcija, kas noteikusi ierobežojumus, atceļ tos, ja šie ierobežojumi vairs nav nepieciešami cilvēku veselības vai vides aizsardzībai un saņemts atbildīgās institūcijas atzinums.

(6) Institūcija, kas noteikusi šajā pantā minētos ierobežojumus, informē par tiem vai par to atcelšanu citas institūcijas un fiziskās un juridiskās personas, uz kurām šie ierobežojumi attiecas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002., 18.12.2003., 25.10.2007. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

35.pants. Informācija par piesārņotām vai potenciāli piesārņotām vietām

(1) Tās zemes īpašniekam vai lietotājam, kurā ietilpst piesārņota vieta, operatoram un citām fiziskajām vai juridiskajām personām, ja to rīcībā ir ziņas par piesārņotām vai potenciāli piesārņotām vietām, kuras nav apzinātas un reģistrētas šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, jāsniedz šīs ziņas attiecīgajai reģionālajai vides pārvaldei vai pašvaldībai.

(2) Ja piesārņota vai potenciāli piesārņota vieta var radīt draudus cilvēku veselībai vai videi, reģionālā vides pārvalde par to informē attiecīgo pašvaldību, citas institūcijas, kā arī fiziskās un juridiskās personas, katrā gadījumā ievērojot konkrētos apstākļus.

(3) Ja piesārņotā vai potenciāli piesārņotā vietā atrodas vai, pēc nepārbaudītas informācijas, var atrasties sprādzienbīstami priekšmeti, materiāli vai militāriem mērķiem izmantojamas toksiskas vai citādi bīstamas vielas, pašvaldība vai reģionālā vides pārvalde par to informē Aizsardzības ministriju atzinuma saņemšanai.

(4) Zemes īpašnieku un lietotāju pienākums ir informēt iespējamās tiesību un pienākumu pārņēmējus par piesārņotām vai potenciāli piesārņotām vietām attiecīgajā īpašumā vai lietojumā esošajā teritorijā un tās apkārtnē.

(5) Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" apkopo ziņas par piesārņotām un potenciāli piesārņotām vietām valstī.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

VII nodaļa

Piesārņotu un potenciāli piesārņotu vietu izpēti un piesārņotu vietu sanācija

36.pants. Izpēti mērķis un priekšnosacījumi

(1) Izpēti mērķis ir noteikt, vai pārsniegti vides kvalitātes normatīvi un vai piesārņojums apdraud vai var apdraudēt cilvēku veselību vai vidi.

(2) Pirms reģionālā vides pārvalde uzsāk izpēti, tās rīcībā jābūt informācijai par to, ka attiecīgā teritorija ir piesārņota vai potenciāli piesārņota.

37.pants. Piesārņotu vietu sanācijas priekšnosacījumi un pasākumi

(1) Piesārņotu vietu sanāciju veic, ja:

1) ir pārsniegti vides kvalitātes normatīvu robežlielumi;

2) piesārņojums var apdraudēt cilvēku veselību vai vidi.

(2) Sanācija ietver pasākumus, kas veicami, lai:

1) novērstu piesārņojuma izplatīšanos vai iekļūšanu pazemes ūdeņos;

2) atjaunotu vai uzlabotu vides kvalitāti piesārņotā vietā.

38.pants. Personas, kuras sedz ar izpēti un sanācijas pasākumiem saistītos izdevumus

(1) Izdevumus, kas saistīti ar izpēti un sanācijas pasākumiem, sedz:

1) operators, kas veicis piesārņojošu darbību, kuras dēļ radusies piesārņota vai potenciāli piesārņota vieta;

2) operators, kas veic vai ir paredzējis veikt piesārņojošu darbību piesārņotā vai potenciāli piesārņotā vietā;

3) zemes īpašnieks, kuram bijusi izšķiroša ietekme uzņēmumā, kas veicis piesārņojošu darbību, kuras dēļ šim īpašniekam piederošajā zemes īpašumā radusies piesārņota vai potenciāli piesārņota vieta;

3¹) zemes īpašnieks, ja zeme iegūta īpašumā pēc piesārņotās vietas reģistrācijas;

4) attiecīgās zemes vai objekta īpašnieks vai lietotājs, kas brīvprātīgi apņemas pilnīgi vai daļēji segt šos izdevumus.

(2) Zemes īpašnieks, ja uz viņu neattiecas šā panta pirmajā daļā minētie nosacījumi, sedz ar sanācijas pasākumiem saistītos izdevumus, ja šie pasākumi tiek veikti ar viņa piekrišanu un zemes vērtība pēc to īstenošanas paaugstinās, un ja šā panta pirmajā daļā minētās personas nevar pilnā apmērā segt sanācijas izdevumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003. un 25.10.2007. likumu, kas stājas spēkā 21.11.2007. Sk. Pārejas noteikumus.)

39.pants. Personu līdzatbildība ar izpēti un sanāciju saistīto izdevumu segšanā

(1) Ja ar izpēti vai sanāciju saistītos izdevumus sedz vairākas šā likuma 38.panta pirmās daļas 1.punktā minētās personas, tie sadalāmi proporcionāli kaitējumam, ko videi nodarījusi katra persona. Izdevumus sadala, ņemot vērā emisijas daudzumu un veidu, kā arī laiku, kad veikta piesārņojoša darbība. Ja izdevumus sadalīt nav iespējams, šā likuma 38.panta pirmās daļas 1.punktā minētās personas atbild solidāri.

(2) Izdevumu sadalījumu novērtē attiecīgā reģionālā vides pārvalde.

40.pants. Par izpēti un sanāciju atbildīgās institūcijas

(1) Reģionālā vides pārvalde pārrauga un kontrolē piesārņotu vai potenciāli piesārņotu vietu izpēti un sanāciju, izņemot Aizsardzības ministrijas valdījumā esošās piesārņotās un potenciāli piesārņotās vietas.

(2) Aizsardzības ministrija vai tās pilnvarota institūcija pārrauga un kontrolē tās valdījumā esošo piesārņotu vai potenciāli piesārņotu vietu izpēti un sanāciju.

(3) Reģionālā vides pārvalde, Aizsardzības ministrija vai tās pilnvarota institūcija (turpmāk —

atbildīgā institūcija) sadarbojas ar pašvaldībām, Valsts zemes dienestu, Veselības ministriju un citām izpētē un sanācijā iesaistītajām institūcijām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2004.)

41.pants. Lēmums par izpētes uzsākšanu

(1) Ja atbildīgās institūcijas rīcībā ir informācija par piesārņotu vai potenciāli piesārņotu vietu, kas rada vai var radīt draudus cilvēku veselībai vai videi, bet nav pietiekamas informācijas šo draudu novērtēšanai, tā pieņem lēmumu par izpētes nepieciešamību.

(2) Ja pieņemts lēmums par izpētes nepieciešamību, atbildīgā institūcija saskaņā ar šā likuma 38.pantu nosaka personas, kuras sedz ar izpēti saistītos izdevumus.

(3) Ja nav iespējams noteikt personas, kuras sedz ar izpēti saistītos izdevumus, vai iegūt izpētei nepieciešamos līdzekļus, atbildīgā institūcija nosaka nepieciešamo līdzekļu apjomu un informē Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju vai Aizsardzības ministriju par tās valdījumā esošajām teritorijām.

(4) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija vai Aizsardzības ministrija izskata iespēju izpētes veikšanai piesaistīt valsts budžeta vai citus līdzekļus.

(5) Nosakot izpētes un sanācijas metodes, ir jāņem vērā piesārņojuma izplatīšanās risks, turklāt izraudzītajai metodei jābūt ekonomiski pamatotai, lai tās realizācija neizmaksātu dārgāk, nekā nepieciešams mērķa sasniegšanai.

(6) Ja izpētei nepieciešamie līdzekļi ir nodrošināti, atbildīgā institūcija pieņem lēmumu par izpētes uzsākšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

42.pants. Izpētes procesa vadība

(1) Atbildīgā institūcija izstrādā izpētes uzdevumu. Izpēti veic kvalificētas fiziskās vai juridiskās personas atbilstoši līgumam ar personu, kura sedz ar izpēti saistītos izdevumus, vai atbildīgo institūciju un pamatojoties uz izpētes uzdevumu.

(2) Izpētes uzdevumā norāda iespējamās izpētes metodes, nosakāmos parametrus, piesardzības pasākumus, kas jāievēro, veicot izpēti, laika grafiku, monitoringu un kārtību, kādā sniedzama informācija par izpēti.

(3) Atbildīgā institūcija uzdod izpētes veicējam izstrādāt izpētes programmu, kurā norādīts izpētes mērķis, metodes un piesardzības pasākumi, kas jāievēro, veicot izpēti. Izpētes programmu apstiprina atbildīgā institūcija.

43.pants. Lēmums par sanācijas uzsākšanu

(1) Ja atbildīgās institūcijas rīcībā ir informācija par piesārņotu vietu, kas rada vai var radīt draudus cilvēku veselībai vai videi, tā pieņem lēmumu par sanācijas nepieciešamību.

(2) Ja pieņemts lēmums par sanācijas nepieciešamību, atbildīgā institūcija saskaņā ar šā likuma 38.pantu nosaka personas, kuras sedz ar sanāciju saistītos izdevumus, un šo personu atbildības pakāpi.

(3) Ja nav iespējams noteikt personas, kuras sedz ar sanāciju saistītos izdevumus, vai iegūt sanācijai nepieciešamos līdzekļus, atbildīgā institūcija nosaka nepieciešamo līdzekļu apjomu un informē Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju vai Aizsardzības ministriju par tās valdījumā esošajām

teritorijām.

(4) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija vai Aizsardzības ministrija izskata iespēju sanācijas veikšanai piesaistīt valsts budžeta vai citus līdzekļus.

(5) Ja sanācijai nepieciešamie līdzekļi ir nodrošināti, atbildīgā institūcija pieņem lēmumu par sanācijas uzsākšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

44.pants. Sanācijas procesa vadība

(1) Atbildīgā institūcija izstrādā sanācijas uzdevumu (katram konkrētam gadījumam). Sanāciju veic kvalificētas fiziskās vai juridiskās personas atbilstoši līgumam ar personu, kura sedz ar sanāciju saistītos izdevumus, vai atbildīgo institūciju un pamatojoties uz sanācijas uzdevumu.

(2) Sanācijas uzdevumā norāda vēlamos rezultātus, iespējamās sanācijas metodes, laika grafiku, monitoringu un kārtību, kādā sniedzama informācija par sanāciju.

(3) Atbildīgā institūcija uzdod sanācijas veicējam izstrādāt sanācijas programmu, kurā norādīts sanācijas mērķis, metodes, piesardzības pasākumi, kas jāievēro, veicot sanāciju, noteikti termiņi, kādos sanācijas veicējs informē atbildīgo institūciju par veiktajiem sanācijas pasākumiem, un ietverts paredzētais monitorings pēc sanācijas darbu pabeigšanas. Sanācijas programmu apstiprina atbildīgā institūcija.

(4) Sanācijas veicējs pēc sanācijas pasākumu veikšanas iesniedz atbildīgajai institūcijai pārskatu, kas apliecina, ka sanācijas pasākumi veikti atbilstoši sanācijas uzdevumam un programmai.

(5) Lai nodrošinātu informācijas aktualizēšanu piesārņoto vietu reģistrā, atbildīgā institūcija pēc pārskata, kas apliecina, ka sanācijas pasākumi veikti atbilstoši sanācijas uzdevumam un programmai, rakstveidā informē normatīvajos aktos noteikto piesārņoto vietu reģistra turētāju par sanācijas pasākumu izpildi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.10.2007. likumu, kas stājas spēkā 21.11.2007.)

44.¹ pants. Ar militāra rakstura sprādzienbīstamiem priekšmetiem un ar nesprāgušu munīciju potenciāli piesārņotu un piesārņotu teritoriju izpēte, kā arī piesārņotu teritoriju sanācija

(1) Lai aizsargātu vidi, cilvēku dzīvību un veselību, kā arī fizisko un juridisko personu īpašumu no militāra rakstura sprādzienbīstamiem priekšmetiem un nesprāgušas munīcijas, Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā veicama ar militāra rakstura sprādzienbīstamiem priekšmetiem un ar nesprāgušu munīciju potenciāli piesārņotu un piesārņotu teritoriju izpēte, kā arī piesārņotu teritoriju sanācija.

(2) Ar militāra rakstura sprādzienbīstamiem priekšmetiem un ar nesprāgušu munīciju potenciāli piesārņotu un piesārņotu teritoriju izpēti un nesprāgušas munīcijas meklēšanu, identificēšanu, izcelšanu, savākšanu un uzglabāšanu veic licencēti komersanti un sertificēti speciālisti.

(3) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā sertificē speciālistus, kas veic ar militāra rakstura sprādzienbīstamiem priekšmetiem un ar nesprāgušu munīciju potenciāli piesārņotu un piesārņotu teritoriju izpēti, nesprāgušas munīcijas meklēšanu, identificēšanu, izcelšanu, savākšanu un uzglabāšanu.

(4) Aizsardzības ministrija izsniedz komersantiem licenci ar militāra rakstura sprādzienbīstamiem priekšmetiem un ar nesprāgušu munīciju potenciāli piesārņotu un piesārņotu teritoriju izpēti un nesprāgušas munīcijas meklēšanai, identificēšanai, izcelšanai, savākšanai un uzglabāšanai (turpmāk - licence). Kārtību, kādā licence izsniedzama, anulējama vai apturama tās darbība, kā arī par licences

izsniegšanu maksājamās valsts nodevas apmēru nosaka Ministru kabinets.

(5) Licenci ir tiesīgi saņemt individuālie komersanti vai komercsabiedrības, ja valsts drošības iestāžu rīcībā nav ziņu par to, ka attiecīgā komersanta darbība ir vērsta pret Latvijas Republikas drošību vai šis komersants pārkāpj Latvijas Republikai saistošos starptautiskajos līgumos ietvertos vai starptautisko organizāciju noteiktos ierobežojumus, un ja šā komersanta dalībnieki (fiziskās personas), izņemot akcionārus, kuru līdzdalība sabiedrības pamatkapitālā ir mazāka par 10 procentiem no sabiedrības pamatkapitāla, prokūristi, vadītāji, personas, kas ieņem amatus pārvaldes institūcijās, kā arī darbinieki (sertificētie speciālisti), kas tieši saistīti ar licencē minēto darbu veikšanu, atbilst šādām prasībām:

1) ir vismaz 21 gadu veci Latvijas pilsoņi vai Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņi, vai Eiropas Ekonomikas zonas valstu pilsoņi;

2) nav sodīti par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu;

3) viņiem nav diagnosticēti psihiski traucējumi;

4) viņiem nav diagnosticēta alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu atkarība;

5) pēdējo divu gadu laikā nav administratīvi sodīti par alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmē izdarītiem pārkāpumiem;

6) prokuratūrai vai valsts drošības iestādēm nav ziņu, kas apliecina viņu piederību pie aizliegtiem militarizētiem vai bruņotiem grupējumiem, aizliegtām sabiedriskajām organizācijām, partijām vai to apvienībām;

7) nav apsūdzētie kriminālprocesā;

8) nav atbrīvoti no kriminālatbildības saskaņā ar Krimināllikuma 58.pantu, — agrāk par gadu pēc attiecīgā lēmuma stāšanās spēkā;

9) nav nosacīti atbrīvoti no kriminālatbildības saskaņā ar Krimināllikuma 58.¹ pantu, — agrāk par pārbaudes laika izbeigšanos;

10) nav atbrīvoti no soda saskaņā ar Krimināllikuma 59.pantu, — agrāk par gadu pēc nolēmuma par atbrīvošanu no soda stāšanās spēkā;

11) viņiem nav piemērots aizdomās turētā statuss kriminālprocesā par smaga vai sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu.

(6) Licenci izsniedz pēc valsts nodevas samaksāšanas uz nenoteiktu laiku.

(7) Licenci aptur, ja konstatēts, ka:

1) komersants licences saņemšanai sniedzis nepatiesas ziņas;

2) komersants savā darbībā pārkāpis licencē iekļautos nosacījumus vai šā likuma vai citu normatīvo aktu prasības, kas regulē licencē noteiktās darbības;

3) komersants vai komersanta dalībnieki (fiziskās personas), izņemot akcionārus, kuru līdzdalība sabiedrības pamatkapitālā ir mazāka par 10 procentiem no sabiedrības pamatkapitāla, prokūristi, vadītāji, personas, kas ieņem amatus pārvaldes institūcijās, kā arī darbinieki (sertificētie speciālisti), kas tieši saistīti ar licencē minēto darbu veikšanu, vairs neatbilst šā panta piektās daļas prasībām.

(8) Licenci anulē, ja komersants triju mēnešu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par licences apturēšanu, nav novērsis šā panta septītajā daļā minētos pārkāpumus vai uz komersanta iesnieguma pamata.

(25.10.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.07.2011. likumu, kas stājas spēkā 04.08.2011.)

VIII nodaļa

Monitorings, uzraudzība un kontrole

45.pants. Operatora un gaisa kuģa operatora veiktais monitorings

(1) Operatora un gaisa kuģa operatora pienākums ir regulāri kontrolēt emisiju apjomu, veikt monitoringu un sniegt informāciju Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(2) Operatori, kuri veic A kategorijas un B kategorijas darbības, saskaņā ar normatīvajos aktos un atļaujā noteikto kārtību veic regulārus mērījumus un informē par tiem reģionālo vides pārvaldi.

(3) Operators veic monitoringu saskaņā ar atļauju, kurā norādīti nosakāmie parametri, paraugu ņemšanas vietas, mērījumu biežums un metodes, datu apkopošanas un uzglabāšanas veids.

(4) Operators nekavējoties informē attiecīgās institūcijas:

1) ja piesārņojošas darbības dēļ ir radušies vai var rasties draudi cilvēku dzīvībai, veselībai vai videi;

2) avārijas vai tās draudu gadījumā.

(5) Monitoringa dati ir pieejami atļaujas izsniedzējam, kontroles institūcijām, attiecīgajai pašvaldībai un sabiedrībai.

(6) A kategorijas un B kategorijas darbības veicēji sastāda gada pārskatu par monitoringa rezultātiem un nosūta to atļaujas izsniedzējam un attiecīgajai pašvaldībai. Gada pārskats ir pieejams kontroles institūcijām un sabiedrībai.

(7) Šā likuma 2.pielikumā minēto piesārņojošo darbību veicēji, kā arī operatori, kas saņēmuši siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju tām šā likuma 2.pielikumā minētajām piesārņojošām darbībām, kuru ražošanas jauda vai saražotais produkcijas apjoms nepārsniedz šā likuma 2.pielikumā minētos rādītājus, sagatavo ikgadējo pārskatu par siltumnīcefekta gāzu emisiju. Šo pārskatu pārbauda un apstiprina Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Ikgadējo pārskatu un ziņojumu par pārbaudes rezultātiem nosūta siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas izsniedzējam un valsts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs". Ikgadējais pārskats ir pieejams kontroles institūcijām un sabiedrībai.

(7¹) Gaisa kuģu operatori, sākot ar 2011.gada 1.janvāri, sagatavo ikgadējo pārskatu par siltumnīcefekta gāzu emisiju iepriekšējā kalendārajā gadā. Šo pārskatu pārbauda un apstiprina Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Ikgadējo pārskatu un ziņojumu par pārbaudes rezultātiem nosūta Civilās aviācijas aģentūrai. Ikgadējais pārskats ir pieejams kontroles institūcijām. Civilās aviācijas aģentūra apkopo gaisa kuģu operatoru ikgadējos pārskatos norādīto emisijas apjomu un tonnkilometru skaitu un publisko to savā mājaslapā internetā.

(8) Operators un gaisa kuģa operators, kura ikgadējais pārskats līdz katra gada 31.martam nav apstiprināts šā panta septītajā daļā minētajā kārtībā vai ir atzīts par neatbilstošu, nevar pārskaitīt emisijas kvotas, kamēr nav apstiprināts tā ikgadējais pārskats.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003., 27.01.2005., 06.04.2006., 10.12.2009. un 14.07.2011. likumu, kas stājas spēkā 04.08.2011.)

46.pants. Piesārņojošo vielu reģistrs

(1) Operatora veiktā monitoringa datus apkopo piesārņojošo vielu reģistrā.

(2) Piesārņojošo vielu reģistra izveidi un informācijas pieejamību sabiedrībai nodrošina valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

47.pants. Uzraudzība

(1) Šajā likumā noteikto prasību izpildi savas kompetences ietvaros uzrauga Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija un Vides pārraudzības valsts birojs.

(2) Aizsardzības ministrija uzrauga šajā likumā noteikto prasību izpildi tās valdījumā esošajās militāri piesārņotās un potenciāli piesārņotās teritorijās.

(3) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija un Civilās aviācijas aģentūra savas kompetences ietvaros uzrauga šajā likumā un uz šā likuma pamata izdotajos Ministru kabineta noteikumos gaisa kuģu operatoriem noteikto prasību izpildi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003., 27.01.2005., 10.12.2009. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

48.pants. Vides pārraudzības valsts birojs

Vides pārraudzības valsts birojs:

1) izskata iesniegumus par reģionālo vides pārvalžu lēmumiem, kuri attiecas uz atļauju izsniegšanu un atļauju nosacījumiem, piesārņoto vai potenciāli piesārņoto vietu izpēti, sanāciju un izpēti vai sanācijas izdevumu segšanu vai sadalījumu;

2) saskaņojot ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju, informē citas valstis par iesniegumu atļaujas saņemšanai gadījumos, kad iespējama piesārņojuma pārrobežu pārnese;

3) izveido, uztur un atjauno savā mājaslapā internetā informāciju par labākajiem pieejamiem tehniskajiem paņēmieniem attiecīgajā jomā un informē par tiem reģionālās vides pārvaldes, kā arī konsultē šajā jautājumā operatorus un citas personas;

4) izveido, uztur un atjauno informāciju par izsniegtajām atļaujām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.12.2003., 27.01.2005., 10.12.2009. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

49.pants. Likuma izpildes kontrole

(1) Šajā likumā noteikto prasību izpildi kontrolē vides valsts inspektori, kuri pārbauda:

1) vai operators ir saņēmis nepieciešamo atļauju, bet, ja tiek veikta C kategorijas darbība, — ir iesniedzis iesniegumu par šo darbību;

2) piesārņojošas darbības atbilstību šā likuma II nodaļā noteiktajām prasībām;

3) atļaujas nosacījumu ievērošanu;

4) vides kvalitātes normatīvu un Ministru kabineta noteikumu ievērošanu;

5) piesārņotu vai potenciāli piesārņotu vietu izpētes uzdevumu, piesārņotu vietu sanācijas uzdevumu un programmu izpildi.

(2) Trokšņa robežlielumu ievērošanu kontrolē Veselības inspekcija, kā arī attiecīgās pašvaldības institūcijas, kurām pašvaldība ir deleģējusi minēto funkciju.

(3) Šajā likumā un uz šā likuma pamata izdotajos Ministru kabineta noteikumos gaisa kuģu operatoriem noteikto prasību izpildi kontrolē Civilās aviācijas aģentūra.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002., 27.01.2005., 27.09.2007. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

IX nodaļa Apstrīdēšanas kārtība

(Nodaļas nosaukums 20.06.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.07.2002.)

50.pants. Lēmuma apstrīdēšana

(1) Reģionālās vides pārvaldes pieņemto lēmumu attiecībā uz atļaujām A vai B kategorijas piesārņojošu darbību veikšanai operators vai fiziskā vai juridiskā persona, arī sabiedriskā organizācija, mēneša laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas var apstrīdēt Vides pārraudzības valsts birojā.

(2) Ikvienu personu var vērsties ar iesniegumu Vides pārraudzības valsts birojā arī tad, ja netiek ievērotas normatīvajos aktos noteiktās prasības attiecībā uz sabiedrības līdzdalības tiesībām vai tiesībām uz vides informāciju. Iesniegumu var iesniegt visā lēmuma pieņemšanas procesa laikā vai mēneša laikā no reģionālās vides pārvaldes lēmuma spēkā stāšanās dienas.

(3) Ja saskaņā ar A vai B kategorijas atļaujas nosacījumiem ir iespējams uzsākt vai turpināt tādu piesārņojošu darbību, kura var būtiski negatīvi ietekmēt cilvēku veselību vai vidi, vai vides kvalitātes mērķus, kas noteikti saskaņā ar vides aizsardzības jomu reglamentējošiem normatīvajiem aktiem, kā arī citām normatīvo aktu prasībām, atļaujas nosacījumus var apstrīdēt jebkurā laikā, kamēr attiecīgā atļauja ir spēkā. Lēmuma apstrīdēšana neaptur atļaujas darbību.

(4) Ja lēmums tiek apstrīdēts Vides pārraudzības valsts birojā šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktajā termiņā, attiecīgās atļaujas darbība tiek apturēta līdz iesnieguma izskatīšanai. Ja atļaujas darbības apturēšana var radīt būtisku negatīvu ietekmi uz vidi, Vides pārraudzības valsts birojs pieņem lēmumu neapturēt atļaujas darbību.

(5) Ja lēmums par tādas jau esošas iekārtas darbību, kurai nepieciešama atļaujas pārskatīšana vai cita veida atļauja, tiek apstrīdēts, atļaujas darbība netiek apturēta. Ja A vai B kategorijas atļaujas pārskatīšanas rezultātā operatoram tiek atļauts uzsākt jaunu piesārņojošu darbību un lēmums par šīs darbības uzsākšanu tiek apstrīdēts atbilstoši šā panta pirmajai daļai, lēmuma apstrīdēšana aptur atļauju daļā par jauno piesārņojošo darbību.

(6) Fiziskā vai juridiskā persona, kuras veselību, drošību vai īpašumu var ietekmēt reģionālās vides pārvaldes pieņemtais lēmums par piesārņotas vai potenciāli piesārņotas vietas izpētes vai sanācijas nepieciešamību vai par pētījuma vai sanācijas izdevumu segšanu, mēneša laikā no dienas, kad tā uzzinājusi par lēmuma pieņemšanu, var to apstrīdēt Vides pārraudzības valsts birojā.

(7) Ja saskaņā ar šā panta sesto daļu reģionālās vides pārvaldes lēmums tiek apstrīdēts, tā izpilde tiek apturēta līdz iesnieguma izskatīšanai. Ja lēmuma darbības apturēšana var radīt būtisku negatīvu ietekmi uz vidi, Vides pārraudzības valsts birojs neaptur lēmuma darbību.

(8) Lēmumu, kas saistīts ar siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas izsniegšanu, persona, kuru šis

lēmums var ietekmēt, ir tiesīga apstrīdēt Vides pārraudzības valsts birojā. Lēmuma apstrīdēšana neaptur siltumnīcefekta gāzu emisijas atļaujas darbību.

(9) Šā panta astotajā daļā minētos lēmumus, kas pieņemti, neievērojot šajā likumā noteiktās sabiedrības līdzdalības tiesības un tiesības uz informāciju, vai pieņemti, neizvērtējot lēmuma pieņemšanas procesā iesniegtos sabiedrības priekšlikumus, var apstrīdēt ikviena persona.

(10) Lēmumu par saistošu ierobežojošu nosacījumu noteikšanu piesārņojošai darbībai, iekārtas darbības apturēšanu, iekārtas darbības daļēju atjaunošanu vai atteikumu atjaunot iekārtas darbību var apstrīdēt Vides pārraudzības valsts birojā mēneša laikā pēc tā spēkā stāšanās. Lēmuma apstrīdēšana neaptur tā darbību.

(18.12.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005., 25.10.2007. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

51.pants. Iesniegumu izskatīšana

(1) *(Izslēgta ar 10.12.2009. likumu)*

(2) *(Izslēgta ar 10.12.2009. likumu)*

(3) *(Izslēgta ar 10.12.2009. likumu)*

(4) Ja Vides pārraudzības valsts birojs secina, ka saskaņā ar izsniegto A vai B kategorijas atļauju iespējams veikt tādu piesārņojošu darbību, kas var būtiski negatīvi ietekmēt cilvēku veselību vai vidi, vai atļaujā nav ņemtas vērā šā likuma un citu normatīvo aktu prasības, tas pieņem lēmumu atcelt reģionālās vides pārvaldes lēmumu par attiecīgās atļaujas izsniegšanu vai atcelt daļu no atļaujas nosacījumiem vai uzdod reģionālajai vides pārvaldei mainīt daļu no atļaujas nosacījumiem, papildināt atļaujas nosacījumus vai izsniegt satura ziņā citu atļauju.

(4¹) Sabiedrības līdzdalības tiesību pārkāpuma gadījumā Vides pārraudzības valsts birojs uzdod noteiktā termiņā novērst pārkāpumu un līdz pārkāpuma novēršanai aptur reģionālās vides pārvaldes lēmuma pieņemšanas procesu vai, ja lēmums jau pieņemts, lemj par nepieciešamību to atcelt vai apturēt līdz pārkāpuma novēršanai un nosūta savu lēmumu iesniedzējam, operatoram un reģionālajai vides pārvaldei.

(5) Vides pārraudzības valsts biroja pieņemto lēmumu var pārsūdzēt tiesā likumā noteiktajā kārtībā. Pieteikums tiesai neaptur administratīvā akta darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002., 18.12.2003., 27.01.2005. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

Pārejas noteikumi

1. Šā likuma 22., 23. un 24.pants, kā arī V nodaļas nosacījumi stājas spēkā:

1) attiecībā uz esošajām B kategorijas darbībām — saskaņā ar Ministru kabineta noteiktu grafiku līdz 2007.gada 1.janvārim;

2) attiecībā uz jaunām B kategorijas darbībām — 2003.gada 1.janvārī.

2. Attiecībā uz iekārtām, kurās veic atkritumu sadedzināšanu, par esošām uzskata tādas iekārtas, kuru darbībai visas normatīvajos aktos noteiktās atļaujas tiek saņemtas līdz 2002.gada 28.decembrim un kuras uzsāk darbību ne vēlāk kā 2004.gada 28.decembrī.

3. Ministru kabinets līdz 2002.gada 1.janvārim izdod šādus noteikumus:

1) par B kategorijas un C kategorijas piesārņojošām darbībām, to pieteikšanu un B kategorijas atļauju izsniegšanu;

2) par notekūdeņu emisijas robežvērtībām, par aizliegumu emitēt noteiktas piesārņojošas vielas ūdens vidē un par īpaši jutīgām teritorijām, uz kurām attiecas paaugstinātas prasības pilsētu notekūdeņu attīrīšanai;

3) par virszemes ūdens un pazemes ūdens kvalitāti;

4) par ūdens un augsnes aizsardzību no lauksaimnieciskas darbības izraisīta piesārņojuma ar nitrātiem un par īpaši jutīgām teritorijām, uz kurām attiecas paaugstinātas prasības aizsardzībai no piesārņojuma ar nitrātiem.

4. Ministru kabinets līdz 2003.gada 1.janvārim izdod šādus noteikumus:

1) par trokšņa emisiju no iekārtām, kuras izmanto ārpus telpām;

2) par kārtību, kādā novēršama, ierobežojama un kontrolējama gaisu piesārņojošu vielu emisija no stacionārajiem piesārņojuma avotiem;

3) par augsnes kvalitātes normatīviem;

4) par satiksmē neizmantojamo pārvietojamo mehānismu iekšdedzes dzinēju radīto piesārņojošu vielu emisiju;

5) par azbesta un azbesta izstrādājumu ražošanas radīto piesārņojumu;

6) par operatora veiktā monitoringa kārtību un piesārņojošu vielu reģistra izveidi un tā informācijas pieejamību sabiedrībai;

7) par atkritumu sadedzināšanai un atkritumu sadedzināšanas iekārtām izvirzāmajām prasībām.

5. *(Izslēgts ar 17.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 05.07.2010.)*

6. Piesārņotu un potenciāli piesārņotu vietu apzināšanu un sākotnējo izvērtēšanu veic līdz 2004.gada 31.decembrim.

(18.12.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.01.2004.)

7. Atļaujas esošajām A kategorijas darbībām pieprasāmas saskaņā ar Ministru kabineta noteiktu grafiku līdz 2007.gada 1.oktobrim.

8. Šā likuma 31.panta pirmās daļas 3.¹ punkts stājas spēkā vienlaikus ar ūdens apsaimniekošanas likumu.

(20.06.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.07.2002.)

9. Šā likuma 11.panta otrās daļas 8.punktā, 18.¹ panta trešajā daļā un 24.² panta otrajā daļā minētos noteikumus Ministru kabinets izdod līdz 2004.gada 1.jūnijam.

(18.12.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.01.2004.)

10. Šā likuma 18.¹ panta pirmajā un otrajā daļā minētās trokšņa stratēģiskās kartes, kas ataino iepriekšējā gada trokšņa novērtējumu attiecīgajās teritorijās, aglomerācijām ar vairāk nekā 250 000 iedzīvotāju, autoceļiem, uz kuriem satiksmes intensitāte ir vairāk nekā seši miljoni transportlīdzekļu gadā, dzelzceļa līnijām, uz kurām satiksmes intensitāte ir vairāk nekā 60 000 vilcienu sastāvu gadā, un lidostām, kurās satiksmes intensitāte ir vairāk nekā 50 000 gaisakuģu gadā, izstrādā līdz 2007.gada 30.martam, bet rīcības plānus trokšņa samazināšanai — līdz 2008.gada 30.aprīlim.

(18.12.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.04.2006. likumu, kas stājas spēkā 03.05.2006.)

11. Šā likuma 18.¹ panta pirmajā un otrajā daļā minētās trokšņa stratēģiskās kartes, kas ataino iepriekšējā gada trokšņa novērtējumu attiecīgajās teritorijās, aglomerācijām ar vairāk nekā 100 000 iedzīvotāju, autoceļiem, uz kuriem satiksmes intensitāte ir vairāk nekā trīs miljoni transportlīdzekļu gadā, un dzelzceļa līnijām, uz kurām satiksmes intensitāte ir vairāk nekā 30 000 vilcienu sastāvu gadā, izstrādā līdz 2012.gada 30.jūnijam, bet rīcības plānus trokšņa samazināšanai — līdz 2013.gada 30.jūnijam.

(18.12.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.04.2006. un 14.07.2011. likumu, kas stājas spēkā 04.08.2011.)

12. Ministru kabinets līdz 2011.gada 30.septembrim apstiprina iekārtu sarakstu periodam no 2013.gada 1.janvāra līdz 2020.gada 31.decembrim.

(17.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.07.2010.)

13. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija pieņem lēmumu par emisijas kvotu piešķiršanu šā likuma 24.¹ panta piektās daļas 1.punktā noteiktajam periodam līdz 2004.gada 1.decembrim.

(18.12.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.04.2006. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

14. Šā likuma 32.² panta piektās un sestās daļas izpildi valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" uzsāk ar 2005.gada 1.janvāri.

(18.12.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.01.2005. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

15. Ministru kabinets līdz 2004.gada 1.augustam izdod šā likuma 24.¹ panta trešajā un septītajā daļā, 32.³ panta devītajā daļā, 32.⁵ panta septītajā daļā un 45.panta septītajā daļā minētos noteikumus.

(18.12.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.01.2004.)

16. Šā likuma 32.¹ panta ceturtā daļa, 32.⁵ panta sestā daļa, 32.⁶ panta otrā daļa un 32.⁸ pants stājas spēkā 2004.gada 1.maijā.

(18.12.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.01.2004.)

17. Ministru kabinets līdz 2005.gada 1.novembrim izdod šā likuma 11.panta otrās daļas 12.punktā minētos noteikumus, bet līdz 2006.gada 1.jūlijam — šā likuma 11.panta otrās daļas 9., 10., 11. un 13.punktā minētos noteikumus.

(27.01.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.03.2005.)

18. Ministru kabinets līdz 2006.gada 1.janvārim izdod šā likuma 12.panta 2.¹ daļā minētos noteikumus.

(27.01.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.03.2005.)

19. Ministru kabinets līdz 2006.gada 11.augustam izdod šā likuma 11.panta otrās daļas 14.punktā minētos noteikumus.

(06.04.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.05.2006.)

20. Šā likuma V² nodaļa stājas spēkā 2008.gada 1.janvārī.

(25.10.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.11.2007.)

21. Grozījumi šā likuma 38.pantā attiecībā uz pirmās daļas papildināšanu ar 3.¹ punktu un otrās daļas otrā teikuma izslēgšanu stājas spēkā 2009.gada 1.janvārī.

(25.10.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.11.2007.)

22. Ministru kabinets līdz 2008.gada 1.jūnijam izdod šā likuma 44.¹ panta pirmajā, trešajā un ceturtajā daļā minētos noteikumus.

(25.10.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.11.2007.)

23. Šā likuma 24.¹ panta 2.¹ daļa un grozījums 24.¹ panta ceturtajā daļā par iekārtām, kurās kā kurināmo izmanto atjaunojamus energoresursus, bet pārējos kurināmos — tikai iekārtu darbības uzsākšanai vai pārtraukšanai, stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī.

(17.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.07.2010.)

24. Šā likuma 32.³ panta pirmās daļas nosacījumu izpildi gaisa kuģa operators uzsāk ar 2013.gada 1.janvārī.

(17.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.07.2010.)

25. Šā likuma 32.⁸ panta otrajā daļā minētos datus Valsts vides dienests pieprasa saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem siltumnīcefekta gāzu emisijas monitoringa jomā.

(17.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.07.2010.)

26. Šā likuma 32.⁸ panta ceturtajā daļā minēto informāciju Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija iesniedz Eiropas Komisijai līdz 2010.gada 30.jūnijam.

(17.06.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

27. Ministru kabinets līdz 2011.gada 1.janvārim izdod noteikumus par ūdens un augsnes aizsardzību no lauksaimnieciskās darbības izraisītā piesārņojuma ar nitrātiem un par īpaši jutīgām teritorijām, uz kurām attiecas paaugstinātas prasības aizsardzībai no piesārņojuma ar nitrātiem. Līdz jaunu Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 1.janvārim ir spēkā Ministru kabineta 2001.gada 18.decembra noteikumi Nr.531 “Noteikumi par ūdens un augsnes aizsardzību no lauksaimnieciskās darbības izraisītā piesārņojuma ar nitrātiem”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(17.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.07.2010.)

28. Šā likuma 28.² pants stājas spēkā 2011.gada 1.martā.

(16.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

29. Ministru kabinets līdz 2011.gada 1.martam izdod šā likuma 28.² pantā paredzētos noteikumus.

(16.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

30. Ministru kabinets līdz 2011.gada 15.augustam pieņem lēmumu atbalstīt bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanu elektroenerģijas ražošanai vai lēmumu par šāda atbalsta atteikumu. Ja Ministru kabinets pieņem lēmumu atbalstīt bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanu elektroenerģijas ražošanai, tas izdod šā likuma 32.¹ panta septītajā daļā minētos noteikumus.

(14.07.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.08.2011.)

31. Šā likuma 32.¹ panta astotajā daļā minēto informāciju iesniedz:

1) operators — līdz 2011.gada 15.augustam;

2) reģionālā vides pārvalde — līdz 2011.gada 30.augustam.

(14.07.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.08.2011.)

32. Šā likuma 8.¹ pants ir spēkā līdz 2012.gada 31.decembrim.

(14.07.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.08.2011.)

33. Ministru kabinets līdz 2011.gada 31.decembrim pieņem lēmumu par operatoriem nepiešķirto šā likuma 24.¹ panta piektās daļas 2.punktā noteiktā perioda emisijas kvotu pārdošanu vai anulēšanu. Ja tiek pieņemts lēmums emisijas kvotas pārdot, Ministru kabinets nosaka emisijas kvotu pārdošanas un finansējuma izmantošanas kārtību.

(14.07.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.08.2011.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(27.01.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.04.2006., 25.10.2007., 10.12.2009., 17.06.2010. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1991.gada 12.decembra direktīvas 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008.gada 15.janvāra direktīvas 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (kodificēta versija). (Dokuments attiecas uz EEZ.);
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 25.jūnija direktīvas 2002/49/EK par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību;
- 4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003.gada 26.maija direktīvas 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesu iestādēs un groza Padomes direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EK;
- 5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003.gada 13.oktobra direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes direktīvu 96/61/EK;
- 6) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 27.oktobra direktīvas 2004/101/EK, ar ko groza direktīvu 2003/87/EK, ar kuru izveido siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu Kopienā, ņemot vērā Kioto protokola projekta mehānismus;
- 7) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 21.aprīļa direktīvas 2004/42/EK, ar ko ierobežo gaistošo organisko savienojumu emisijas, kuras rada organisko šķīdinātāju izmantošana noteiktās krāsās, lakās un transportlīdzekļu galīgās apdares materiālos, un ar ko groza direktīvu 1999/13/EK;
- 8) Eiropas Parlamenta un Padomes 1999.gada 26.aprīļa direktīvas 1999/32/EK, ar ko paredz sēra satura samazināšanu konkrētiem šķidrā kurināmā veidiem un ar ko groza direktīvu 93/12/EEK;
- 9) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005.gada 6.jūlija direktīvas 2005/33/EK, ar ko groza direktīvu 1999/32/EK attiecībā uz sēra saturu flotes degvielā;
- 10) Eiropas Padomes 1996.gada 9.decembra direktīvas 96/82/EK par tādu smagu nelaiemes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas;
- 11) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003.gada 16.decembra direktīvas 2003/105/EK, ar ko groza Padomes direktīvu 96/82/EK par tādu smagu nelaiemes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas;
- 12) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008.gada 19.novembra direktīvas 2008/101/EK, ar ko groza Padomes direktīvu 2003/87/EK, lai aviācijas darbības iekļautu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā;

13) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 23.aprīļa direktīvas 2009/29/EK, ar ko direktīvu 2003/87/EK groza, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu (dokuments attiecas uz EEZ);

14) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 23.aprīļa direktīvas 2009/31/EK par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu un grozījumiem Padomes direktīvā 85/337/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvās 2000/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK, 2008/1/EK un regulā (EK) Nr.1013/2006. (Dokuments attiecas uz EEZ.)

Likums stājas spēkā 2001.gada 1.jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2001.gada 15.martā.

Valsts prezidentes vietā
Saeimas priekšsēdētājs J.Straume

Rīgā 2001.gada 29.martā

Likuma "Par piesārņojumu"
1.pielikums

Piesārņojošas darbības (iekārtas), kurām nepieciešama A kategorijas atļauja

(Pielikums ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002., 18.12.2003., 06.04.2006., 25.10.2007. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

(1) Enerģētikā:

- 1) sadedzināšanas iekārtas, kuru nominālā ievadītā siltuma jauda pārsniedz 50 megavatus;
- 2) minerāleļļas un gāzes attīrīšanas un rafinēšanas iekārtas;
- 3) koksa krāsnis;
- 4) akmeņogļu gazifikācijas un šķidrināšanas iekārtas.

(2) Metālu ražošanā un apstrādē:

- 1) iekārtas metālu rūdu, arī sulfīdu rūdu, apdedzināšanai un kausējumu iegūšanai;
- 2) iekārtas čuguna vai tērauda pirmreizējai vai atkārtotai kausēšanai, ieskaitot nepārtraukto izliešanu, kuru jauda pārsniedz 2,5 tonnas stundā;
- 3) iekārtas melno metālu apstrādei:
  - a) karstās velmētavas, kuru jauda pārsniedz 20 tonnas tērauda stundā,
  - b) kalšanas ceļi, kuros izmanto mehānismus (piemēram, pneimatiskos vai hidrauliskos āmus, preses), kuru enerģija pārsniedz 50 kilodžoulus katram mehānismam, ja patērētā siltuma jauda pārsniedz 20 megavatus,
  - c) iekārtas metālu sakausējumu aizsargslāņa uzklāšanai, kuru jauda pārsniedz 2 tonnas tērauda

stundā;

4) melno metālu lietuves, kuru ražošanas jauda pārsniedz 20 tonnas dienā;

5) iekārtas:

a) kurās no rūdām, rūdu koncentrātiem vai otrreizējām izejvielām (piemēram, metāllūžņiem) ražo neatīrītus krāsainos metālus metalurģiskā, ķīmiskā vai elektrolīzes ceļā,

b) krāsaino metālu, arī otrreizējai pārstrādei izmantojamo metālu, kausēšanai, ieskaitot leģēšanu, kuru jauda pārsniedz 4 tonnas kausēta svina vai kadmija dienā vai 20 tonnas jebkura cita kausēta metāla dienā;

6) iekārtas, kurās izmanto elektrolīzi vai ķīmiskus procesus metālu un plastmasu virsmas apstrādei un kuru elektrolīzes vannas vai ķīmiskās apstrādes tvertņu kopējais tilpums pārsniedz 30 kubikmetrus.

(3) Minerālu izstrādājumu ražošanā:

1) iekārtas klinkera cementa ražošanai rotācijas krāsnīs, kuru ražošanas jauda pārsniedz 500 tonnas produkcijas dienā, vai iekārtas kaļķu ražošanai rotācijas krāsnīs, kuru ražošanas jauda pārsniedz 50 tonnas produkcijas dienā, vai citu veidu krāsnis kaļķu ražošanai, kuru ražošanas jauda pārsniedz 50 tonnas produkcijas dienā;

2) iekārtas azbesta ražošanai un azbesta izstrādājumu izgatavošanai;

3) iekārtas stikla, arī stikla šķiedras, ražošanai, kuru kausēšanas jauda pārsniedz 20 tonnas dienā;

4) iekārtas nemetālisko minerālu kausēšanai, arī nemetālisko minerālu šķiedras ražošanai, kuru kausēšanas jauda pārsniedz 20 tonnas dienā;

5) iekārtas apdedzināto māla izstrādājumu, arī jumta kārniņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, krāsns podiņu vai porcelāna, ražošanai, kuru ražošanas jauda pārsniedz 75 tonnas gatavās produkcijas dienā vai kuru apdedzināšanas krāsns tilpums ir lielāks par 4 kubikmetriem un apdedzināšanas krāsnī var ievietot vairāk nekā 300 kilogramus produkcijas uz vienu krāsns kubikmetru.

(4) Ķīmiskajā rūpniecībā*:

1) iekārtas organisko ķīmisko pamatvielu ražošanai, piemēram:

a) ogļūdeņražu (neciklisko un ciklisko, piesātināto un nepiesātināto, alifātisko vai aromātisko ogļūdeņražu) ražošanai,

b) skābekli saturošu ogļūdeņražu, piemēram, spirtu, aldehīdu, ketonu, karbonskābju, esteru, acetātu, ēteru, peroksīdu, epoksīdsveķu ražošanai,

c) sēru saturošu ogļūdeņražu ražošanai,

d) slāpekli saturošu ogļūdeņražu ražošanai, piemēram, amīnu, amīdu, nitrozosavienojumu, nitrosavienojumu vai nitrātsavienojumu, nitrilu, cianātu vai izocianātu ražošanai,

e) fosforu saturošo ogļūdeņražu ražošanai,

f) halogēnūdeņražu ražošanai,

- g) metālorganisko savienojumu ražošanai,
  - h) plastmasu — sintētisko polimēru šķiedru un celulozes polimēru šķiedru — ražošanai,
  - i) sintētiskā kaučuka vai gumijas ražošanai,
  - j) krāsvielu un pigmentu ražošanai,
  - k) virsmaktīvo vielu ražošanai;
- 2) iekārtas neorganisko vielu ražošanai, piemēram:
- a) gāzu, piemēram, amonjaka, hlora vai hlorūdeņraža, fluora vai fluorūdeņraža, oglekļa oksīdu, sēru saturošo savienojumu, slāpekļa oksīdu, ūdeņraža, sēra dioksīda, fosgēna, ražošanai,
  - b) skābju, piemēram, hromskābes, fluorūdeņražskābes, fosforskābes, slāpekļskābes, sālskābes, sērskābes, oleuma, sērpaskābes, ražošanai,
  - c) bāzu, piemēram, amonija hidroksīda, kālija hidroksīda, nātrija hidroksīda, ražošanai,
  - d) sāļu, piemēram, amonija hlorīda, kālija hlorāta, kālija karbonāta, nātrija karbonāta, perborāta, sudraba nitrāta, ražošanai,
  - e) nemetālu, metālu oksīdu vai citu neorganisko savienojumu, piemēram, kalcija karbīda, silīcija, silīcija karbīda, ražošanai;
- 3) iekārtas fosforu, slāpekli vai kāliju saturošo vienkāršo vai kombinēto minerālmēslu ražošanai;
- 4) iekārtas augu aizsardzības līdzekļu vai biocīdu ražošanai;
- 5) iekārtas, kurās ražo farmaceitiskas vielas, izmantojot ķīmiskus vai bioloģiskus procesus;
- 6) iekārtas sprāgstvielu ražošanai.
- (5) Atkritumu saimniecībā:
- 1) iekārtas bīstamo atkritumu, arī naftas produktu atkritumu, apglabāšanai vai reģenerācijai, kuru jauda pārsniedz 10 tonnas dienā;
  - 2) iekārtas sadzīves atkritumu sadedzināšanai, kuru jauda pārsniedz 3 tonnas stundā;
  - 3) iekārtas sadzīves atkritumu bioloģiskai vai fizikālķīmiskai pārstrādei, kuras var uzņemt vairāk nekā 50 tonnas atkritumu dienā;
  - 4) atkritumu poligoni, kuri var uzņemt vairāk nekā 10 tonnas atkritumu dienā vai kuru kopējā ietilpība pārsniedz 25 000 tonnas, izņemot inerto atkritumu poligonus;
  - 5) iekārtas bīstamo atkritumu apglabāšanai, ja tajās apglabā polihlorētos bifēnīlus, polihlorētos terfenīlus vai arī šīs vielas saturošus atkritumus vai ierīces.
- (6) Citās nozarēs:
- 1) iekārtas:

- a) celulozes ražošanai no koksnes vai citām šķiedrvielām,
- b) papīra vai kartona ražošanai, kas var saražot vairāk nekā 20 tonnas produkcijas dienā;
- 2) iekārtas šķiedru vai audumu sākotnējai apstrādei (piemēram, mazgāšanai, balināšanai, merserizēšanai vai krāsošanai), ar kurām var apstrādāt vairāk nekā 10 tonnas materiāla dienā;
- 3) iekārtas ādu apstrādei, kuru apstrādes jauda pārsniedz 12 tonnas gatavās produkcijas dienā;
- 4) iekārtas pārtikas ražošanai:
- a) lopkautuves, kuru ražošanas jauda pārsniedz 50 tonnas kautķermeņu dienā,
- b) pārtikas produktu ražotnes, kurās apstrādā vai pārstrādā dzīvnieku izcelsmes produktus (izņemot pienu) un kuru ražošanas jauda pārsniedz 75 tonnas gatavās produkcijas dienā, vai ražotnes, kurās apstrādā vai pārstrādā augu izcelsmes produktus un kuru ražošanas jauda pārsniedz 300 tonnas gatavās produkcijas dienā (ja 300 tonnas dienā ir ceturkšņa vidējais rādītājs),
- c) piena ražotnes, kurās var pieņemt vairāk nekā 200 tonnas piena dienā (ja 200 tonnas dienā ir gada vidējais rādītājs);
- 5) dzīvnieku liķu un dzīvnieku izcelsmes atkritumu apglabāšanas vai pārstrādes iekārtas, kuru jauda pārsniedz 10 tonnas dienā;
- 6) fermas intensīvai cūku un mājputnu audzēšanai, kurās var audzēt:
- a) vairāk nekā 40 000 mājputnu,
- b) vairāk nekā 2000 gaļas cūku, kuru svars pārsniedz 30 kilogramus,
- c) vairāk nekā 750 sivēnmāšu;
- 7) iekārtas vielu, priekšmetu vai produktu virsmas apstrādei, izmantojot organiskos šķīdinātājus, arī apdares darbu, iespaiddarbu, virsmas pārklājumu, attaukošanas, ūdensnecaurlaidību nodrošinošas apstrādes, kalibrēšanas, krāsošanas, tīrīšanas vai impregnēšanas veikšanai, kurās organisko šķīdinātāju patēriņa jauda pārsniedz 150 kilogramus stundā vai 200 tonnas gadā;
- 8) iekārtas ogļu vai grafīta elektrodu ražošanai, izmantojot dedzināšanu augstās temperatūrās;
- 9) oglekļa dioksīda (CO₂) plūsmas uztveršana no darbībām (iekārtām), kas norādītas šajā pielikumā, saistībā ar ģeoloģisku oglekļa dioksīda glabāšanu, kā tas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 23.aprīļa direktīvā 2009/31/EK par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu un grozījumiem Padomes direktīvā 85/337/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvās 2000/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK, 2008/1/EK un regulā (EK) Nr.1013/2006. (Dokuments attiecas uz EEZ.)

* Jēdziens "ražošana" attiecībā uz šajā sadaļā minētajām darbībām nozīmē rūpnieciska apjoma ražošanu, kuras procesā tiek veikta šīs sadaļas 1., 2., 3., 5. un 6.punktā minēto vielu vai vielu grupu ķīmiska pārstrāde.

**Darbības, uz kurām attiecas Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēma
aviācijas jomā**

(Pielikums 10.12.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.07.2011. likumu, kas stājas spēkā 04.08.2011.)

1. Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā iekļauj gaisa kuģu lidojumus, kurus no lidlauka vai uz lidlauku, kas atrodas Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā, veic gaisa kuģa operators, tostarp lidojumus, kurus veic Eiropas Savienības dalībvalstu valdošo monarhu un viņu tuvāko radnieku, valstu vadītāju, valdību vadītāju un valdību ministru pārvadāšanai oficiālos komandējumos, izņemot:

1) lidojumus, ko veic valstu, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, valdošo monarhu un viņu tuvāko radnieku, valstu vadītāju, valdību vadītāju un valdību ministru pārvadāšanai oficiālos komandējumos, ja tas ir pamatots ar atbilstošu statusa norādi lidojumu plānā;

2) militārus lidojumus, ko veic militāri gaisa kuģi, kā arī lidojumus, ko veic, pildot muitas vai policijas funkcijas;

3) lidojumus, kas saistīti ar meklēšanas, glābšanas un ugunsdzēsības darbiem vai neatliekamās ātrās medicīniskās palīdzības sniegšanu, kā arī lidojumus, ko veic humānās palīdzības sniegšanas nolūkos un ko atļāvusi attiecīga kompetentā iestāde;

4) lidojumus, ko veic vienīgi saskaņā ar vizuālo lidojumu noteikumiem, kā paredzēts Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju (Čikāgas konvencijas) 2.pielikumā;

5) lidojumus, kuri beidzas tajā pašā lidlaukā, kur sākušies, un kuru laikā gaisa kuģis nav nosēdies citā lidlaukā;

6) mācību lidojumus, kurus veic vienīgi nolūkā iegūt licenci vai konkrētu kategoriju un kuros piedalās tikai pilota kabīnes apkalpe, ja attiecīgais lidojums ir pamatots ar atbilstošu piezīmi lidojumu plānā un ja tas nav pasažieru vai kravas pārvadāšanas pakalpojums, gaisa kuģa pārlidojums vai gaisa kuģa nogāde;

7) lidojumus, ko veic vienīgi tādēļ, lai izdarītu zinātniskus pētījumus vai pārbaudītu, testētu vai sertificētu gaisa kuģi vai tā iekārtas, neatkarīgi no tā, vai attiecīgās iekārtas izmanto lidojumā vai uz zemes;

8) lidojumus, ko veic gaisa kuģi, kuru sertificētā maksimālā pacelšanās masa ir mazāka par 5700 kilogramiem;

9) lidojumus, ko veic kā sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas pienākumus, kuri noteikti saskaņā ar Regulu (EEK) Nr.2408/92 attiecībā uz maršrutiem tālākajos reģionos, kā noteikts Līguma 299.panta 2.punktā, vai uz maršrutiem, kur piedāvātā kapacitāte nepārsniedz 30 000 sēdvietu gadā;

10) lidojumus, kurus veic komerciāls gaisa transporta operators, kas atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:

a) katrā no trim secīgiem četrus mēnešu periodiem veic mazāk par 243 lidojumiem,

b) veic lidojumus, kuru ikgadējās kopējās oglekļa dioksīda emisijas nepārsniedz 10 000 tonnu gadā.

Piesārņojošas darbības (iekārtas), kurām nepieciešama siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja

(Pielikums 17.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.07.2010.)

I. Piesārņojošas darbības izraisošas iekārtas, kurām nepieciešama siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja līdz 2012.gada 31.decembrim

Nr.p.k.	Piesārņojošas darbības izraisošas iekārtas	Siltumnīcefekta gāze
1.	Enerģētikā:	
1)	sadedzināšanas iekārtas, kuru nominālā ievadītā siltuma jauda pārsniedz 20 megavatus, izņemot bīstamo atkritumu vai sadzīves atkritumu sadedzināšanas iekārtas	Oglekļa dioksīds
2)	minerāleļļu attīrīšanas un rafinēšanas iekārtas	Oglekļa dioksīds
3)	koksa krāsnis	Oglekļa dioksīds
2.	Melno metālu ražošanā un apstrādē:	
1)	iekārtas metālu rūdu, arī sulfīdu rūdu, apdedzināšanai un kausējumam iegūšanai	Oglekļa dioksīds
2)	iekārtas čuguna vai tērauda pirmreizējai vai atkārtotai kausēšanai, ieskaitot nepārtraukto izliešanu, kuru jauda pārsniedz 2,5 tonnas stundā	Oglekļa dioksīds
3.	Minerālu izstrādājumu ražošanā:	
1)	iekārtas klinkera cementa ražošanai rotācijas krāsnīs, kuru ražošanas jauda pārsniedz 500 tonnas produkcijas dienā, vai iekārtas kaļķu ražošanai rotācijas krāsnīs, kuru ražošanas jauda pārsniedz 50 tonnas produkcijas dienā, vai cita veida krāsnis kaļķu ražošanai, kuru ražošanas jauda pārsniedz 50 tonnas produkcijas dienā	Oglekļa dioksīds
2)	iekārtas stikla, arī stikla šķiedras, ražošanai, kuru kausēšanas jauda pārsniedz 20 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
3)	iekārtas apdedzināto māla izstrādājumu, arī jumta kārniņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, krāsns podiņu vai porcelāna, ražošanai, kuru ražošanas jauda pārsniedz 75 tonnas gatavās produkcijas dienā vai kuru apdedzināšanas krāsnis tilpums ir lielāks par četriem kubikmetriem un kuru apdedzināšanas krāsnī var ievietot vairāk nekā 300 kilogramus produkcijas uz vienu krāsnis kubikmetru	Oglekļa dioksīds
4.	Citās nozarēs:	
1)	iekārtas celulozes ražošanai no koksnes vai citām šķiedrvielām	Oglekļa dioksīds
2)	iekārtas papīra vai kartona ražošanai, kuru ražošanas jauda pārsniedz 20 tonnas produkcijas dienā	Oglekļa dioksīds

II. Piesārņojošas darbības, kurām nepieciešama siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja no

2013.gada 1.janvāra

Nr. p.k.	Piesārņojoša darbība	Siltumnīcefekta gāze
1.	Kurināmā sadedzināšana iekārtās, kuru kopējā nominālā ievadītā siltuma jauda pārsniedz 20 megavatus (izņemot bīstamo atkritumu vai sadzīves atkritumu sadedzināšanas iekārtas)	Oglekļa dioksīds
2.	Minerāleļļu attīrīšana un rafinēšana	Oglekļa dioksīds
3.	Koksa ražošana	Oglekļa dioksīds
4.	Metāla rūdu, arī sulfīdu rūdu, apdedzināšana vai kausējumu iegūšana, ieskaitot granulēšanu	Oglekļa dioksīds
5.	Čuguna vai tērauda pirmreizēja vai atkārtota kausēšana, ieskaitot nepārtraukto izliešanu, kopējai jaudai pārsniedzot 2,5 tonnas stundā	Oglekļa dioksīds
6.	Melno metālu, arī ferosakausējumu, ražošana vai pārstrāde, kurā tiek izmantotas sadedzināšanas vienības, kuru kopējā nominālā ievadītā siltuma jauda pārsniedz 20 megavatus. Pārstrādē tiek izmantoti arī velmēšanas stāvi, tvaika pārkarsētāji, atļaidināšanas krāsnis, kaltuvju, lietuvju, pārklājumu un kodināšanas iekārtas	Oglekļa dioksīds
7.	Primārā alumīnija ražošana	Oglekļa dioksīds un perfluorogļūdeņraži
8.	Sekundārā alumīnija ražošana, kurā tiek izmantotas sadedzināšanas vienības, kuru kopējā nominālā ievadītā siltuma jauda pārsniedz 20 megavatus	Oglekļa dioksīds
9.	Krāsaino metālu ražošana vai pārstrāde, arī sakausējumu ražošana, rafinēšana, liešana un tamlīdzīgi, kurā izmantojamo sadedzināšanas vienību kopējā nominālā ievadītā siltuma jauda, ieskaitot ievadīto siltuma jaudu kurināmajam, kuru izmanto kā reducējošu aģentu, pārsniedz 20 megavatus	Oglekļa dioksīds
10.	Klinkera cementa ražošana rotācijas krāsnīs, kuru ražošanas jauda pārsniedz 500 tonnas produkcijas dienā, vai cita veida krāsnīs, kuru ražošanas jauda pārsniedz 50 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
11.	Kaļķu ražošana, kā arī dolomīta vai magnēzīta apdedzināšana rotācijas krāsnīs vai cita veida krāsnīs, kuru ražošanas jauda pārsniedz 50 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
12.	Stikla, arī stikla šķiedras, ražošana iekārtās, kuru kausēšanas jauda pārsniedz 20 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
13.	Apdedzinātu māla izstrādājumu, arī jumta kārniņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, krāsns podiņu vai porcelāna, ražošana, ražošanas jaudai pārsniedzot 75 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
14.	Minerālvates izolācijas materiālu ražošana, izmantojot stiklu, akmeni vai izdedžus, ar kausēšanas jaudu virs 20 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
15.	Ģipša žāvēšana vai apdedzināšana vai ģipškartona sausā apmetuma plātņu un citu ģipša izstrādājumu ražošana, kurā izmantojamo sadedzināšanas vienību kopējā nominālā ievadītā siltuma jauda pārsniedz 20 megavatus	Oglekļa dioksīds

16.	Celulozes ražošana no koksnes vai citām šķiedrvielām	Oglekļa dioksīds
17.	Papīra vai kartona ražošana, ražošanas jaudai pārsniedzot 20 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
18.	Oglekļa ražošana, karbonizējot tādus organiskās vielas saturošus materiālus kā nafta, gudrons, krekinga un pārtvaices atlikumi, kurā izmantojamo sadedzināšanas vienību kopējā nominālā ievadītā siltuma jauda pārsniedz 20 megavatus	Oglekļa dioksīds
19.	Slāpekļskābes ražošana	Oglekļa dioksīds un slāpekļa oksīds
20.	Adipīnskābes ražošana	Oglekļa dioksīds un slāpekļa oksīds
21.	Glioksāla un glioksālskābes ražošana	Oglekļa dioksīds un slāpekļa oksīds
22.	Amonjaka ražošana	Oglekļa dioksīds
23.	Organisko ķīmisko vielu lielapjoma ražošana krekinga, sadalīšanas, daļējas vai pilnīgas oksidēšanās vai līdzīgos procesos ar ražošanas jaudu virs 100 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
24.	Ūdeņraža (H ₂) un sintēzes gāzes ražošana reforminga vai daļējas oksidēšanās procesā ar ražošanas jaudu virs 25 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
25.	Nātrija karbonāta (Na ₂ CO ₃) un nātrija bikarbonāta (NaHCO ₃) ražošana	Oglekļa dioksīds
26.	Siltumnīcefekta gāzu uztveršana no tehnoloģiskas iekārtas, kurā tiek veikta viena vai vairākas šajā pielikumā minētās piesārņojošās darbības, lai šīs gāzes transportētu un uzglabātu ģeoloģiskās struktūrās ierīkotā uzglabāšanas vietā, kurā uzglabāšana atļauta saskaņā ar normatīvajiem aktiem par zemes dziļu izmantošanu un piesārņojošu darbību veikšanu	Oglekļa dioksīds
27.	Siltumnīcefekta gāzu transportēšana pa cauruļvadiem uz ģeoloģiskās struktūrās ierīkotu uzglabāšanas vietu, kurā uzglabāšana atļauta saskaņā ar normatīvajiem aktiem par zemes dziļu izmantošanu un piesārņojošu darbību veikšanu	Oglekļa dioksīds
28.	Siltumnīcefekta gāzu uzglabāšana ģeoloģiskās struktūrās ierīkotā uzglabāšanas vietā, kurā uzglabāšana atļauta saskaņā ar normatīvajiem aktiem par zemes dziļu izmantošanu un piesārņojošu darbību veikšanu	Oglekļa dioksīds